

SLOVENSKI vestnik

Letnik XVIII.

Celovec, petek, 15. februar 1963

Štev. 7 (1082)

Obletnice usodnih dogodkov

Zadnji torek, 12. februarja, se je avstrijsko delovno ljudstvo spominjalo usodnih dogodkov leta 1934, ko je avstrofašizem razbil demokracijo in obsodil republiko na smrt. Takrat so si konservativni krogi prisvojili vso oblast v državi in prisilili k molku vsako napredno in demokratično usmerjeno gibanje. Na Dunaju in mnogih drugih avstrijskih mestih je tekla kri delavcev, divjala je državljanska vojna, iz katere se je porodila diktatura avstrofašizma, predhodnica najhujšega nasilja — nacizma. Ob obletnici teh usodnih dogodkov, ki bi morali biti vsemu avstrijskemu ljudstvu trajno svarilo, so bile tudi letos spominske prireditve. Na Dunaju so najvišji predstavniki socialistične stranke ter drugih naprednih organizacij položili vence ob spomeniku, ki spominja na žrtve fašizma.

V pičlem mesecu pa se bomo spominjali drugega usodnega dogodka za vso Avstrijo: nacistične okupacije leta 1938. Za to priložnost pripravlja glavno spominsko prireditev zvezna vlada in je o pripravah poročal kancler Gorbach na zadnji seji ministrskega sveta. 11. 3., ob 25. obletnici tragičnega konca prve avstrijske republike, bo na dunajskem Trgu junakov velika svečanost, kjer bo govoril zvezni kancler. Poleg tega pa pripravljata vlada tudi obsežno dokumentacijo, v kateri bodo zajeti dokumenti o prispevku Avstrije v borbi proti fašizmu.

Pogajanja o novi vladi v odločilni fazi

O pogajanjih med ÖVP in SPÖ za sestavo nove zvezne vlade na podlagi izida državnozbornih volitev v lanskem novembru pravijo, da so odprte vse možnosti, hkrati pa so si vsi edini v tem, da so ta pogajanja v zadnjih dneh dosegla odločilno fazo. Dobrih deset tednov so predstavniki obeh velikih strank potrebovali, da so medsebojno razčistili obojestransko načelna stališča in tako se je praktično šele v zadnjih dneh začelo pravo reševanje sedanje vladne krize.

Toda takoj, ko so pogajanja stopila v odločilno fazo, se je zadeva začela nevarno dramatisirati. Že od vsega začetka razgovorov je bila glavna sporna točka vprašanje zunanje ministra, kajti v tem vprašanju nobena stran ni bila pripravljena popustiti in je bilo slišati o celi vrsti predlogov tako s strani ÖVP kakor tudi SPÖ, da bi problem rešili tako, da bi bil vok sit in koza cela. Končno je bil predsednik ÖVP in kancler Gorbach na podlagi dalekosežne popustljivosti socialistov v raznih drugih vprašanjih prisiljen sprijazniti se s tem, da bi zunanje ministra tudi v bodoče stavila SPÖ, kar pa je v ÖVP-jevskih vrstah privedlo do prave revolucije in celo do groženj vodilnih funkcionarjev z odstopom.

Ta teden je bil torej v znaku hudih notranjih bojov v ÖVP in trenutno še ni znano, katero krilo stranke bo odneslo zmago in kakšna bodo izhodišča, ko se bodo predstavniki obeh strank prihodnji teden sestali k pogajanju, na katerih bo padla odločitev o novi zvezni vladi.

Nova pogajanja o razorožitvi

Ta torek je razorožitvena konferenca v Ženevi spet začela s svojim delom, ki ga je prekinila pred osmimi tedni in so medtem potekali »ožji« razgovori o teh vprašanjih v New Yorku in Washingtonu med predstavniki Amerike, Velike Britanije in Sovjetske zveze. Na konferenci sodeluje 17 držav, ker Francija slej ko prej bojkotira delo te konference.

Ob začetku vsake take konference v političnih krogih in posebno v svetovnem tisku na široko in dolgo razpravljajo o ozračju in pogojih, v katerih se začnejo in bodo potekala pogajanja o tako važnih vprašanjih, kot so razorožitev in prepoved jedrskih poskusov. Glede sedanjega starta v Ženevi so si v mednarodni javnosti precej enotni v mnenju, da trenutne razmere nikakor niso ugodne in je le malo izgledov, da bi bil dosežen kakršenkoli korak naprej na poti do sporazuma.

Kaj narekuje ta pesimizem? V prvi vrsti vsekakor dvoletnost, s katero Amerika tudi sedanjim razgovorom postavlja težko premagljive ovire: predsednik Kennedy je ženevsko konferenco sicer »osrečil« s pozivom, da je treba opustiti propagandistično taktiranje in začeti stvarna pogajanja o razorožitvi, toda isti Kennedy je proti sklepu OZN izdal povelje za nove jedrske poskuse, katerih začetek sovpada z začetkom konference v Ženevi. V takem ozračju je pač razumljivo, da Sovjetska zveza z gotovo rezerviranostjo ocenjuje pripravljenost Amerike na sporazum in je njen predstavnik že takoj ob začetku pogajanj jasno povedal, da bo odgovornost za morebitni neuspeh nosila Amerika. Vodja sovjetske delegacije Kuznjecov pa je šel še dalje. Zahteval je odstranitev vseh ameriških atomskih oporišč v drugih državah ter umik ameriških podmornic in letalonosilk iz tujih voda ter predložil osnutek resolucije, ki vsebuje naslednje zahteve: 1. razpust vseh inozemskih oporišč, ki jih uporabljajo z raketami opremljene atomske podmornice; 2. vrnitev vseh letalonosilk z atomskimi bombniki v domače vode; 3. demontažo in odstranitev vseh na tujem ozemlju stacioniranih raket z jedrskimi konicami; 4. odstranitev vseh v tujini nameščenih letal, ki lahko prevažajo jedrsko orožje.

Z ugotovitvijo, da bi izpolnitev teh zahtev odprla pot do splošne razorožitve, je Kuznjecov zadel Ameriko prav tam, kjer je najbolj občutljiva.

V Iraku je zavladal nov režim

Prejšnji teden je prišlo v Iraku do državne udara, med katerim so odstranili režim prejšnjega ministrskega predsednika generala Kasema. Oblast v deželi je prevzel revolucionarni svet, za predsednika iraške republike pa je bil imenovan polkovnik Abdel Salam Muhamed Aref. Prejšnjega predsednika Kasema so obsodili na smrt in skupno z drugimi visokimi predstavniki režima ustrelili.

Nova iraška vlada je objavila proglas, v katerem je med drugim rečeno, da bo spoštovala obveznosti, ki jih je prevzel Irak v arabskem svetu, v Združenih narodih in v drugih mednarodnih odnosih. Proklamacija pravi, da bo revolucionarna vlada prispevala k ugotovitvi svetovnega miru, da se bo borila proti imperializmu in da bo vodila nevtiralno politiko izvenblokovske orientacije.

Dogodki v Iraku so vzbudili veliko zanimanje po vsem svetu. V političnih krogih so sicer najprej še ugibali, kakšno pot bo ubral novi režim, ker ga je kot prva priznala Združena arabska republika, toda kmalu so se temu zgledu pridružile tudi druge države tako na Zahodu kakor tudi na Vzhodu. V zahodnih krogih trdijo, da je novi režim v Iraku naperjen proti komunizmu, novi predsednik Aref pa je poudaril, da bo Nacionalni svet iraške revolucije vztrajno delal za uresničitev in okrepitev demokratičnih svoboščin, za dobro iraškega naroda in za vzpostavitev enotnosti, svobode in socializma.

KULTURNA IZMENJAVA MED KOROŠKO IN SLOVENIJO

Ljubljanska Opera

gostuje v celovškem Mestnem gledališču

v soboto, 23. februarja ob 19.30 uri

■ Z VERDIJEVO OPERO »Rigoletto«

v nedeljo, 24. februarja ob 15. uri

■ Z GOTOVČEVO OPERO »Ero z onega sveta«

Vstopnice za opero »Ero z onega sveta« v prodaji pri krajevnih Slovenskih prosvetnih društvih in v knjigarni »Naša knjiga« v Celovcu, Wulfengasse.

2000 znanstvenikov iz 87 držav v Ženevi:

Znanost in tehniko je treba uporabljati v korist nezadostno razvitim področjem sveta

V Ženevi je bila prejšnji teden slovesna otvoritev konference Združenih narodov za uporabljanje znanosti in tehnike v korist nezadostno razvitim področjem. Ob tej priložnosti se je zbralo v švicarskem »mestu konferenc« okoli 2000 znanstvenikov, tehnikov in funkcionarjev iz 87 držav iz vseh predelov sveta, ki bodo proučili blizu dva tisoč referatov. Konferenci so poslali pozdravna sporočila tudi najvišji predstavniki številnih držav, kot ameriški predsednik Kennedy, predsednik sovjetske vlade Hruščov, francoski predsednik de Gaulle, predsednik britanske vlade Macmillan ter mnogi drugi. Važnost konference pa je v posebni poslanici poudaril tudi generalni sekretar OZN U Tant.

Kakor je poudaril v svoji poslanici U Tant, gre za odločen naskok, da se odpravijo analfabetizem, glad, revščina in bolezni. Razen tega je namen konference doseči, da se bo znanost zavedala svoje vloge in svojega človeškega izvora, kajti proti njej obstojajo danes številni in upravičeni predsodki: v prvi vrsti zaradi tega, ker je dala silam vojne razpolago sredstva za množično uničevanje in je razen tega preveč časa delala, ne da bi upoštevala najnujnejše potrebe sodobne družbe.

Ameriški predsednik Kennedy je o konferenci dejal, da je Amerika šla na konferenco z namenom, da se uči in da skupno z drugimi delegacijami izkoristi veliko priložnost seznaniti se z novim tehnološkim napredkom industrializiranega sveta, ki ga je treba nuditi razvijajočim se deželam, katere so nedavno dosegle neodvisnost. Ošli smo na konferenco z navdušenjem — da se lotimo naloge, o kateri smo mnenja, da je najbolj konstruktivna v tej dobi in v vseh drugih dobah. Predsednik sovjetske vlade Hruščov pa je v svojem pozdravnem pismu poudaril med drugim, da bodo razvoj človeštva in osvoboditev velikega števila materialnih sredstev v miroljubne namene za zadostitev najnujnejših potreb dežel Azije, Afrike in Latinske Amerike dobile veliko spodbudo zaradi dokončne likvidacije kolonializma, prekinitve hladne vojne, splošne in popolne razorožitve ter miru med narodi.

Dosedanji potek konference v Ženevi je pokazal, da je prepada med visokorazvitimi ter nerazvitimi predeli sveta čedalje večji in je zaradi tega treba čim prej najti poti, da

bi pospešili gospodarski in socialni napredok razvijajočih se držav. Prevladuje mnenje, da samo boj proti revščini, bolezni in nepismenosti ter zavest o nujnosti, da se dve tretjini sveta izkopljeta iz življenja, ki ni človeka vredno, lahko pripomore k odpravi kolonializma na svetu.

V številnih referatih, ki so bili doslej prebrani, je bilo tudi poudarjeno, da je industrializacija zaostalih predelov sveta edini pripomoček, da se prepreči nadaljnja poglobitev prepada med bogatimi državami

Britanski neuspeh v EGS vedno bolj razburja duhove

Odkar so se v Bruslju razbila pogajanja o sprejemu Velike Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost, se duhovi ne morejo pomiriti. V Londonu je bilo izrečenih že mnogo zelo ostrih besed na račun Francije in njenega predsednika de Gaulle, britanska opozicija pa je najostreje napadla tudi lastno vlado, češ da je neodgovorno zanemarjala interese domovine, ko se je podala v brezizgledna pogajanja z EGS.

Toda duhovi niso vznemirjeni le v Veliki Britaniji. Bruseljski polom zavzema mnogo širše kroge: očitki letijo tudi na račun ostalih članic EGS, pedvsem Zahodne Nemčije, kateri očitajo, da igra dvojno igro; razburjeni pa so razen v Veliki Britaniji tudi še v raznih drugih državah, zlasti v skandinavskih, ki so se prav tako potegovali za vključitev v EGS. Tako je predsednik norveške vlade Gerhardsen pred dnevi izjavil, da je neuspeh pogajanj v Bruslju praktično razveljavil tudi zahtevo Norveške po vključitvi v evropsko gospodarsko skupnost in je morebitni uradni umik te zahteve odvilen le še od ukrepov, ki jih bo sprejela Velika Britanija.

(katerih blaginja narašča) in nezadostno razvitimi deželami (kjer je revščina še vedno problem številka ena), ki prepočasno napredujejo. Tudi sedanja konferenca v Ženevi namreč ne more mimo dejstva, da še danes umre na svetu vsako leto za lakoto nad 10 milijonov ljudi. Razvijajoče se države zdaj zahtevajo, da mora ta problem urediti vse človeštvo. V tej zvezi je bila poudarjena velika korist, ki bi se dosegla z razorožitvijo. Najnovejše statistike namreč kažejo da dosegajo letni izdatki za oboroževanje kakih 120 milijard dolarjev (okoli 3.120.000.000.000 avstrijskih šilingov!), medtem ko posvečajo razvoju revnih dežel samo 15 milijard dolarjev. Če pomislimo, da milijoni ljudi umirajo, ker nimajo dovolj hrane, moramo tako blazno trošenje denarja in energije za uničevalna sredstva imeti za velik zločin proti človeštvu.

V skandinavskih državah, predvsem na Danskem in Norveškem, pa kuhajo jezo na Zahodno Nemčijo odnosno njenega kanclerja Adenauerja, katerega nedavne izjave so v omenjenih dveh državah razumeli tako, da se je izrekel proti vključitvi skandinavskih držav v skupno tržišče. V Bonnu zdaj sicer skušajo stvar omiliti, toda le težko jim bo uspelo odstraniti vzdušje »slabe volje«, ki je po brezuspešnih pogajanjih v Bruslju zajelo velik del zahodne Evrope.

Posledice bruseljskega poloma pa segajo celo še izven Evrope in so v Ameriki že na delu ljudje, ki govorijo o novi gospodarski organizaciji, kateri naj bi pripadale Amerika, Velika Britanija, Kanada in druge države Commonwealtha kor tudi tiste zahodnoevropske države, ki niso vključene v EGS. Le pri nas v Avstriji so gotovi krogi nepoučljivi in še vedno silijo tja, kjer so drugi že doživeli polom. V tej zvezi pa je vsekakor značilno, da stikov z EGS ne išče več vlada marveč — FPO!

Demografski problem v svetovni politiki

Naraščajoče prebivalstvo sveta je eden od glavnih problemov, s katerimi se danes srečuje sveta svetovna politika in moderna civilizacija.

V preteklosti so vojne in nalezljive bolezni omejevale razvoj svetovnega prebivalstva. Še v tridesetih letih tega stoletja je v Indiji vsako leto bolehalo približno 100 milijonov ljudi za malarijo, 1 milijon pa jih je pomrlo.

Ceprav je protislovno, je vendarle resnično, da je razvoj moderne tehnologije v oboroževanju pripeljal do negacije same vojne. Vojna ne more biti več sredstvo za nadaljevanje politike sile. Vojna je sedaj lahko samo še sredstvo totalnega uničenja. Uničenje življenja na našem planetu pa ne more biti zavestna politika nobene odgovorne države.

Toda moderni razvoj znanosti ni samo razvil oborožitve do take mere, da je postala nesmiselna, ampak je hkrati toliko razvil moderno medicino, da so nalezljive bolezni za človeški rod precej manjša nevarnost, kot so bile nekdaj.

Razvoj znanosti torej odpira možnosti novega ravnotežja med naravo in človekom. Nekdaj so podnebje in bolezni preprečevanje pomnoževanje prebivalstva v tropskih predelih. Sila orožja pa je vzdrževala gospodarski položaj 20 odstotkov belega prebivalstva na svetu.

Z »odpovedjo« bolezni in orožja kot »prirodnih« sredstev svetovnega ravnotežja dobiva razvoj svetovnega prebivalstva neprimeren pomembnejši mesto. Profesor Ma Ying Chu ugotavlja, da se kitajsko prebivalstvo letno poveča za 2,5% oziroma za 12 milijonov ljudi. To pomeni, da bo v prihodnjem pol stoletju v sedanjih pogojih samo kitajsko prebivalstvo naraslo za 2,6 milijarde ali za toliko, kolikor je sedaj vseh ljudi na svetu. Docela je očitno, da ne bo mogel nihče z orožjem zadrževati praznih in nenaseljenih zemljišč zase, če bodo sosedne dežele prišle do tiste stopnje razvoja, pri kateri bodo svojemu prebivalstvu lahko omogočale samo še »stojišča«.

Razvoj svetovnega prebivalstva je torej problem svetovne politike. Kako reševati ta problem?

Nekdaj se je problem populacijskega ravnotežja med posameznimi kontinenti reševal s pomočjo migracije. V preteklem stoletju je bila migracija iz goste naseljene Evrope tako močna, da bi bilo v njej leta 1910 za 88 milijonov ljudi več, kot jih je bilo, če bi se »presežek« prebivalstva ne selil čez morja. Toda možnosti migracije so v sodobnem svetu vse bolj omejene; veliki mednarodni premiki prebivalstva torej ne morejo rešiti problema.

Danes mnogo govore o »kontroli rojstev« oziroma o »planiranju družine«. Toda tisti, ki mislijo, da bodo omejili »populacijsko eksplozijo« v nerazvitih deželah s tem, da bodo razvili akcijo Združenih narodov za »tehnično pomoč v planiranju družine«, se prav tako varajo kot se varajo tisti, ki mislijo, da bodo »populacijsko eksplozijo« zaustavili z »atomsko eksplozijo«. »Planiranje družine« v obliki tuje tehnične pomoči, ki je ne bi spremljala široka tehnična in finančna pomoč za gospodarski razvoj neke dežele in preobrazbe njene kulture in družbene ureditve za industrijsko civilizacijo, bi bilo zato samo korak in poskus samoobrambe privilegiranih dežel, nikakor pa ne konstruktivna politika pomoči nerazvitim deželam.

Positivni odgovor na problem populacije, s katerim se srečujemo, nudi zato samo široko zasnovana svetovna politika gospodarskega razvoja. Danes se na razvitem delu sveta še vedno povečuje predvsem bogastvo, v nerazvitem delu pa prebivalstvo. Če bodo razvite industrijske dežele sebično štitele svoje gospodarske privilegije in s tem današnji status quo svetovnega ravnotežja, bo tih populacijska eksplozija prej ali slej popolnoma povzela ta status quo. Svet resničnega ravnotežja se lahko ohrani samo s politiko aktivne koeksistence. To pa pomeni, da samo široka akcija tehnične, gospodarske in finančne pomoči nerazvitim deželam lahko pomaga tem deželam, da zgradi nov materialni temelj za moderno industrijsko civilizacijo in izvrše tako družbeno preobrazbo, ki bo uskladila razvoj njihovega prebivalstva z njihovim gospodarskim in kulturnim razvojem.

V takih pogojih je nesmiselna argumentacija razvitih dežel, češ da imajo »pravico« do svojega proizvoda in da jih nihče ne more prisiliti, da bi pomagale nerazvitim deželam. Nerazvite dežele imajo prav tako naravno pravico do razmnoževanja in do dostojnega življenja. Problem, pred katerim stoji človeštvo, ni problem »pravice«, ki jih je ustvaril pretekli družbenopolitični razvoj, ampak je predvsem problem skupne usode človeškega rodu.

Jubilej pomembne kulturne ustanove:

»Prešernova družba« je obhajala desetletnico

Prejšnji petek — obletnica smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna — je bil v Sloveniji res pravi kulturni praznik. V številnih mestih in krajih so bile razne prireditve in svečanosti, prav tako pa so tega dne podelili tudi vsakoletne Prešernove nagrade zaslužnim kulturnim delavcem ter študentom. Poseben dogodek v okviru teh prazničnih dogodkov pa je bil vsekakor desetletni jubilej, ki ga je slavila pomembna slovenska kulturna ustanova — Prešernova družba.

Za to priložnost je imel Glavni odbor Prešernove družbe posebno sejo, na kateri je predsednik Boris Zihel govoril o pomenu in razvoju družbe. Uvodoma je dejal, da je bila Prešernova družba ustanovljena zato, da bi prevzela in našemu času ustrezno razvijala naprej najprogressivnejše tradicije množičnih knjižnih družb na Slovenskem. Ko je govoril o tej tradiciji, je poudaril, da je le-ta zlasti povezana z imenom Franceta Prešerna, čigar misel in tvornost sta se, globoko zakoreninjeni v domači zemlji in ljudstvu, pognali k vrhovom tedanje evropske misli in tvornosti. »V skladu z namenom, ki ji je bil dan ob ustanovitvi, je Prešernova družba pričela pošiljati med slovenske bralce fisoče in fisoče knjig. Skušala se je izogibati lažni ljudskosti v literaturi in odklanjala bežanje od človeka in življenja.«

Poleg vsakoletnih rednih knjig je Prešernova družba leta 1957 začela izdajati še novo leposlovno zbirko »Ljudska knjiga«, v kateri izhajajo izbrani prevodi iz klasične in sodobne književnosti. V svojih redkih knjigah ali kot dodatne knjige pa je družba izdala tudi večje število poljudno-znanstvenih del in priročnikov za najrazličnejše potrebe sodobnega človeka. Prav tako pa izdaja Prešernova družba svoj mesečnik »Obzornik«, ki je postal po obliki kot po vsebini prvi slovenski literarni, kulturno-politični in poljudno-znanstveni magazin, ki šteje na mesec okoli 10.000 naročnikov. Doslej je razposlala Prešernova družba med slovenske bralce več kot 5.000.000 knjig, izdala je 68.000 izvodov zemljevida Jugoslavije in 152.000 izvodov umetniških reprodukcij.

»Noseč ime velikega pesnika — je predsednik Zihel zaključil svoj govor — ki za vse nas predstavlja simbol demokratične privrženosti svojemu ljudstvu in hkrati progressivnega svetovljanstva, bo Prešernova družba toliko bolj opravičila smisel svojega obstoja, kolikor vrednejše in človeško pomembnejše bodo književne, umetniške in znanstvene stvaritve domače, slovenske in jugoslovanske, pa tudi svetovne duhovne kulture, ki jih bomo s svojo založniško dejavnostjo posredovali slovenskemu delovnemu človeku.«

Grozi podražitev važnih živil

Stabilizacija cen, ki je bila sklenjena kratko pred lanskoletnimi državnoborskiimi volitvami, je bila po volitvah sicer podaljšana, vendar je v zadnjih tednih čedalje več govora o novih podražitvah, ki naj bi tokrat zadele važna živila. Tako je slišati, da se bodo cene pri moki in kruhu dvignile za 20 grošev pri kilogramu, sladkor naj bi se podražil za 75 grošev, prav tako pa je govora o podražitvi mleka, le glede obsega te podražitve si trenutno še niso na jasnem; pravijo, da bo podražitev mleka izvedena v več obrokih, da konzumenti ne bi bili preveč »iznenadeni«.

Kaj bi taka podražitev pomenila za veččlansko delavsko družino, si ni težko izračunati. Toda skrbi malega človeka niso skrbi tistih, ki so »zaskrbljeni« le za svoje mastne dobičke. O kakršnikoli upravičenosti takih podražitev torej sploh ne more biti govora, ne pri moki in kruhu, ne pri sladkorju in še najmanj pri mleku, kjer podražitev po dosedanjih izkušnjah ne bi šla v korist malemu in srednjemu kmetu, marveč spet le mlekarjem in zlasti peščici veleposestnikov, ki jim država že zdaj vsako leto poklanja težke milijone — na račun konzumentov. Tudi po sedanjih načrtih je namreč predvideno, da bi se pri povišanju proizvodne cene mleka za 10 grošev prodajna cena zvišala za 70 grošev (kmet torej 10

grošev, mlekarne in prodajalci pa 60 grošev pri litru), pri nameravanem dokončnem zvišanju proizvodne cene za 30 grošev pa bi se mleko podražilo že za 1,60 šil. pri litru.

Pričakovati je, da bo o teh podražitvah v kratkem padla odločitev, ki bo nujno vplivala potem tudi na stanje cen na drugih področjih. Predvsem pa je razumljivo, da bo vsaka podražitev življenjskih potrebščin na drugi strani izzvala tudi nove zahteve po zvišanju mezd in plač. Vendar je vprašanje, ali bodo na merodajnih mestih tudi upravičenim zahtevam delavcev tako naklonjeni, kot se to kaže pri neupravičenih zahtevah podjetnikov. Dosedanje izkušnje vsekakor niso peveč obetajoče.

Po zadnjih poročilih pri pogajanjih o novi ceni mleka niso dosegli sporazuma, kar je močno razburilo duhove pri tako imenovani »Splošni avstrijski kmečki zvezi«, katera je pod močnim vplivom FPÖ in je že lani organizirala razne »demonstracije« kmetov in »pohode s traktorji«. Vodstvo te zveze se tudi zdaj bavi s pripravami za novo »protestno« akcijo, ki jo namerava izvesti v obliki »stavke« pri oddaji mleka. Toda kmetje so že lani spoznali, da s takimi akcijami škodujejo le sami sebi.

Gradnja velikih cest v Jugoslaviji:

Poleg avtoceste »Bratstva in enotnosti« še »Jadranska magistrala«

O avtocesti »Bratstva in enotnosti«, ki jo že nekaj let v glavnem gradi jugoslovanska mladina, smo v našem listu že večkrat poročali. Po vsej verjetnosti bo dograjena letos

V Italiji je stavkalo 5 milijonov delavcev

Za zadnji petek so vse tri italijanske sindikalne organizacije iz solidarnosti s kovinarji, ki se že osem mesecev bore za sklenitev novih delovnih pogodb, organizirale po vsej državi splošno stavko industrijskih delavcev. O poročilih iz Rima je stavka popolnoma uspela, sodelovalo je nad pet milijonov industrijskih delavcev, v mnogih italijanskih mestih pa so se stavkajočim pridružili tudi delavci iz prometnih podjetij.

Med stavko so bila po vseh večjih mestih velika zborovanja, na katerih so govorili najvišji predstavniki vseh treh sindikalnih central. Poudarili so, da je bila ta stavka samo opozorilo, da je delavski razred enoten v sindikalnih bojih in da je tako močan, da bodo morali privatni industrialci prej ali slej popustiti. Za primer, da bi podjetniki še naprej vztrajali na svojem odklonilnem stališču, bodo sindikati posegli po še bolj učinkovitih sredstvih.

na jesen in bo segala od Ljubljane mimo Zagreba in Beograda do Djevdjelije.

Poleg omenjene avtoceste pa je v gradnji tudi velika »turistična« cesta, ki bo po dograditvi leta 1965 dolga 1121 kilometrov. To bo mednarodna cesta prvega reda, imenovana »Jadranska magistrala«, povezovala pa bo kraje Reka—Dubrovnik—Petrovac na morju (zveza Bar)—Kolašin—Kosovska Mitrovica—Skopje, kjer bo združena z magistralo Ljubljana—Zagreb—Beograd—Skopje—Djevdjelija.

Na tej cesti je že do sedaj dograjenih več odsekov, vendar bo treba zgraditi še precej kilometrov cestišča, poleg tega pa tudi številne objekte. Mostov, nadvozov, podvozov in viaduktov, ne računajoč listih, ki bodo dolgi do 30 m, bo 48 v skupni dolžini 4567 metrov. Samo most čez Nereto bo dolg 450 m, medtem ko je eden izmed zelo lepih prometnih in hkrati turističnih objektov na tej cesti — 315 m dolgi most čez novi-gradski kanal pri Maslenici — že zgrajen.

Jadranska cesta bo imela tudi svojo posebnost: posebno zgrajene razgledne točke in parkirne prostore na primernih krajih vzdolž obale, s katerih je najboljši razgled na morje in okolico. S tem bodo dobili turistični kraji svojo sodobno povezavo, hkrati pa bo nova cesta velikega pomena tudi za gospodarstvo teh predelov Jugoslavije.

Umrl je bivši minister Helmer

V 76. letu starosti je v sredo ponoči umrl v dunajski bolnišnici bivši notranji minister Oskar Helmer. Pokojni je že od mladih dni pripadal socialdemokratski stranki in je po drugi svetovni vojni, med katero je bil izpostavljen nacističnemu zasledovanju, aktivno sodeloval pri obnovi avstrijske socialistične stranke. Medtem ko je v prvi republiki bil član deželne vlade, je takoj po osvoboditvi Avstrije leta 1945 pripadal provizorični zvezni vladi in nato dobrih 14 let vodil notranje ministrstvo v najhujših letih, ko so v naši državi gospodarile štiri zasedbene sile.

POŠIROKEM SVETU

WASHINGTON. — Med predstavniki Amerike in Sovjetske zveze so spet v teku razgovori, pri katerih obravnavajo najrazličnejše mednarodne probleme. Tako sta imela ameriški zunanji minister Rusk in sovjetski veleposlanik v ZDA Dobrinin prejšnji teden dva razgovora, ko sta obravnavala zlasti probleme Laosa, razorožitve, atomskih poskusov in Kube. Do novih slikov med predstavniki obeh velikih držav pa bo po vsej verjetnosti prišlo po povratku ameriškega veleposlanika v Sovjetski zvezi Kohlerja, ki je pred svojim odhodom v Moskvo konferiral s predsednikom Kennedyjem in zunanjim ministrom Ruskom. Tudi ob tej priložnosti so obravnavali vprašanja, ki se nanašajo na odnose med Ameriko in Sovjetsko zvezo.

LONDON. — V Veliki Britaniji se čedalje bolj množijo zahteve, da mora Britanija sprejeti politiko sovjetske nafte v zamenjavo za ladje, ki bi jih za Sovjetsko zvezo gradile britanske ladjedelnice. Neodvisni londonski tednik »Observer« je v tej zvezi poudaril, da sovjetske nafte ni mogoče izrinuti iz svetovnega trga, tudi potem ne, če je Velika Britanija na bi kupovala. Razumljivo pa prizadevanja za poglobitev gospodarskega sodelovanja med Veliko Britanijo in Sovjetsko zvezo niso po volji gotovim krogom v Ameriki, ki še vedno smatrajo za svojo prvenstveno nalogo nadaljevanje hladne vojne.

BEograd. — Predsednik FLR Jugoslavije maršal Tito je sprejel izrednega in opolnomočenega čilškega veleposlanika v Jugoslaviji, ki mu je izročil osebno poslanico predsednika republike Cile Jorgesa Alessandrija Rodrigueza. V poslanici je izraženo povabilo predsedniku Titu, naj uradno obišče Cile.

PEKING. — Kot poroča kitajska agencija Hsinhua, je LR Kitajska obtožila Indijo, da ne spoštuje opustitve sovražnosti na meji in da se njene čete premikajo na področju jezera Spangur v Tibetu. Te obtožbe navaja nota, ki jo je kitajsko zunanje ministrstvo izročilo 7. februarja indijskemu veleposlaniku v Pekingu. V noli je rečeno, da so indijske obmojne enote od 4. decembra 1962 do 20. januarja 1963 enajstkrat vdrla na področje jezera Spangur, ki ga ima Kitajska za svoje področje.

SOFIJA. — Bolgarski zunanji minister Pašev je predlagal, naj bi se sestali predstavniki vlad balkanskih držav, da bi zagotovili mir in sodelovanje na Balkanu. Po njegovem bi pomenila brezatomska zona prispevek k miru. Pašev se je zavzel tudi za izboljšanje bolgarsko-grških odnosov, medtem ko je glede odnosov med Bolgarijo in Jugoslavijo poudaril, da so le-ti dobri in da je k temu prispeval nedavni sestanek med predsednikom FLR Jugoslavije Titom in predsednikom bolgarske vlade Zivkom.

BERLIN. — Predsednik vzhodnonemške vlade Ulbricht je ponovno pozval k razgovorom za normalizacijo odnosov in sodelovanje med Vzhodno Nemčijo ter zahodnim Berlinom. Rekel je, da bi imel svobodni in nevtralni zahodni Berlin velike možnosti za gospodarski razvoj.

KOPER. — Ob zaključku italijanskega seminarja v Koprju, o katerem smo v našem listu obširno poročali v zadnji številki, je predsednik Italijanske unije za Istro in Reko priredil za predavatelje in študente italijanskih šol na Koprskem in v delu hrvaške Istre poseben sprejem, katerega so se udeležili tudi italijanski generalni konzul v Koprju dr. Zecchin, člana Italijanske delegacije pri mešanem Italijansko-jugoslovanskem odboru Gerin in Angioletti, šef jugoslovanske delegacije Mitja Vošnjak ter sekretar sveta za šolstvo LRS Lipužič.

ZENEVA. — Na sedanji konferenci o izkoriščanju dosežkov znanosti in tehnike v manj razvitih deželah (o konferenci obširno poročamo na drugem mestu — op. ured.) je bilo med drugim tudi poudarjeno, da na svetu dandanes zelo neenako izkoriščajo energetske vire. Potrošnja energije na svetu naraste za 5% na leto, kar kaže, da bi lahko čez 75 let izčrpali osnovne znane rezerve energetskega vira na svetu. Zato se znanstveniki zavzemajo za večjo uporabo atomske energije tudi v manj razvitih deželah.

WASHINGTON. — Ameriška agencija za mednarodni razvoj (AID) je sporočila, da je Amerika ustavila pomoč Cejlonu. Sporočilo navaja, da so to sklenili po neuspelih pogajanjih o odškodnini ameriškim petrolejskim družbam, katerih imovina je cejlonska vlada nacionalizirala. Cejlonski finančni minister je v tej zvezi izrazil prepričanje, da bo sklep ameriške vlade o ustavitvi pomoči Cejlonu naletel na splošno obsodbo na svetu. Rekel je, da Cejlon pričakuje pomoč od resničnih prijateljev.

Bologna. — Apelacijsko sodišče v Bologni je zavrnilo zahtevo nemških sodnih oblasti po izročitvi bivšega nacističnega oficirja Erharda Krögerja, ki je obtožen pokola treh lisočev sovjetskih državljankov leta 1941 v Lembergu v Ukrajini. Ko je nemško sodišče izdalo zaporno povelje za Krögerja, je le-ta pobegnil najprej v Francijo in od tam v Italijo, kjer ga je aretirala Interpol. Toda po razsodbi apelacijskega sodišča so Krögerja izpustili in pravilo, da se bo izselil v Švico.

BARCELONA. — Barcelonsko sodišče je odobrilo izročitev bivšega nemškega oficirja Paula Vorberga, ki je obtožen sodelovanje pri umoru 100.000 ljudi v nacističnih plinskih celicah. Izročitev Vorberga je zahtevalo sodišče v Frankfurtu, kjer se bo moral zagovarjati za svoje zločine, zagrožene v dobi nacizma.

23. in 24. februarja 1963:

Ljubljanska Opera bo gostovala v Celovcu

Kakor smo na kratko poročali že v zadnji številki našega lista, bo Ljubljanska Opera v okviru uradne kulturne izmenjave med Koroško in Slovenijo 23. in 24. februarja gostovala v celovškem Mestnem gledališču. V soboto zvečer bodo gostje uprizorili Verdijevo opero „Rigoletto“, v nedeljo popoldne pa bo na posredovanje Slovenske prosvetne zveze posebna predstava z opero Jakova Gotovca „Ero z onega sveta“.

O operi „Rigoletto“ ni treba posebej govoriti, saj velja Giuseppe Verdi za enega najbolj priljubljenih skladateljev. Gotovčev „Ero z onega sveta“ nam je še v dobrem spominu iz leta 1950, ko je Ljubljanska Opera prvič v zgodovini gostovala v Celovcu; poleg tega pa je to prvo jugoslovansko operno delo, ki si je z uspehom utrla pot v široki svet. In k temu še dejstvo, da bomo spet slišali in videli najboljše soliste ljubljanske Opere, katerih sloves sega daleč preko meja njihove ožje domovine. Da omenimo le nekaj imen: Vilma Bukovčeva, Nada Vidmarjeva, Božena Glavakova, Vera Klemenškova, Manja Mlejnikova in Vanda Zihlerova ter Miro Brajnik, Ladko Korosec, Samo Smerkolj, Ivo Anžlovar, Drago Čuden, Danilo Merlak in Edvard Sršen.

Torej smo lahko prepričani, da bo tudi sedanje gostovanje opernega ansambla iz Ljubljane edinstveno doživetje, ki bo v polni meri izpolnilo pričakovanja in navdušilo vse obiskovalce predstav — ljubitelje lepe glasbe in občudovalce visoke pevske umetnosti.

Zaradi boljšega razumevanja objavljamo kratko vsebino obeh opernih del.

Jakov Gotovac: „ERO Z ONEGA SVETA“

Prvo dejanje:

Dvorišče za Markovo hišo

Dekleta sedijo na gumnu za Markovo hišo in ličkajo koruzo. Šalijo se med seboj in nagajajo Gjulu, češ da je pri izbiri ljubega preizbirčna. Zdi se, da čaka na fanta, ki naj bi ji padel s samega neba. V tem skoči s senenega stoga mednje mlad, šegav fant, kot bi res padel z neba. Gjula mu, žejnemu, da piti iz dlani, ki jih nagajivec vroče poljubi. Dekletom se predstavi kot Ero in pripoveduje, da je pravkar prišel iz raja, kjer mu je postalo že dolgčas po dekletih in ljubeh. Prinesel je od tam s seboj dokaj pošte in sporočil, ki so mu jih dale rajne duše. Tudi Gjula, ki ima pri mačehi Domi težko življenje, je prinesel pozdrave rajne materalice, ki ji sporoča, naj nikar ne žaluje več za njo, temveč naj si rajši čimprej izbere ženina. Dekleta zarajajo v družbi zabavnega Era, a tedaj že plane iz kuhinje mednje srdita mačeha Doma in jih našene na delo. Da bi se stare na kratko odkrižal, ji Ero ponagaja, češ da ji bo v loncu prekipela čorba. Ko ostaneta Miča in Gjula sama, se ji fant razodene, da je on tisti skrivnostni častilec, ki ji je ponoči oktilil okna in ji poslal v dar svilen rulo ter zlato zaponko. Ko nato zaloti še očca Marko tujega vsiljivca pred svojo hišo, se tudi on obregne obenj in noče raztrganca prenočiti pod svojo streho. Medtem je tudi Domi že prišlo na uho, da je Ero prišel naravnost „z onega sveta“, zato ga radovedna poišče, da bi ji povedal novic o njenem rajnem prvem možu. Ero ji brž natveze o Matijevi veliki žalosti, ko je bil zvedel, da se mu je na zemlji žena tako kmalu izneverila, razen tega pa ji naslika tudi njegovo večno, strašno žejo, saj revež nima nobenega denarja, da bi si z njim

kupil v raju pijače. Raznežena, lahkoverna Doma se odloči, da bo svojemu možu pomagala, in mu po Eru pošlje mošnjo cekinov, Ero vzame denar in vesel odide. Ko se Marko vrne in najde pred hišo objokano ženo ter izve, kaj se je zgodilo, je kajpak brž prepričan, da gre za sleparijo, zato skliče hlapce, zajaše konja in odhiti za Erom in za svojimi zlatniki.

Drugo dejanje:

V mlinu

Mlinar Sima poganja v svojem mlinu stope, si vmes veselo poje in melje žito kmetičam, kakor prihajajo na vrsto. Tudi oblastna Doma prinese z Gjulo mernik žita v mlin in bi se rada zrinila med prve, dasi je prišla zadnja. Ker noče Sima njenega vzeti najprej v meljo, se z Domo sporečeta, da ji nazadnje jezen celo raztrese pšenico po tleh. Razžaljena Doma ozmerja pastorko in se obrne domov. Gjula toži nad svojo težko usodo. Ženske se razidejo in Sima ostane sam. Izpred hiše je slišati Erov pesem, takoj nato pa že skoči Ero skozi okno v hišo. Medtem ko Mlinar še debelo gleda nepridiprava, zapazi Ero v daljavi bližajočega se Marka. Mlinar se prestraši, saj ima slabo vest zaradi svojega spora z Domo, in misli, da hiti Marko s kaznijo nadenj. Prebrisani Ero mu predlaga, naj brž zamenjata obleki, nakar Sima pred Markom zbeži v hrib. Ero se posuje z moko in si da opravka pri slopah. Ko pride Marko vprašat „mlinarja“, ali je videl takega in takega človeka, ga Miča napoti v hrib za bežečim in v njegovo obleko preoblečenim Simo. Pred svojim odhodom ga Marko še celo poprosi, naj mu ta čas varuje konja, s katerim ne more več navkreber za beguncem. V tem se vrne v mlin še Gjula po pozabljeno torbo in najde tam Era. Sprva je

nanj jezna, ker je odnesel mačehi denar, ko pa ji Miča izpove, da je to storil le, da bi si na ta način laže izbojeval njeno roko, in da misli zlatnike vrniti, se Gjula omehta, saj ga je bila medtem že iz vsega srca vzljubila. V strahu, da ga ne bi oče dobil v pest, ga roti, naj čimprej odtoč zbeži, toda Ero nikakor noče brez nje oditi. Tako se Gjula vda in sede na konja. Pred odhodom da Ero tolar pastirčku z naročilom, naj pove očetu Marku, da ga prav lepo pozdravlja Ero, ki se vrača v nebesa na njegovem konju in z njegovo hčerko v naročju.

Tretje dejanje:

Na sejmu

Na sejmišču je vse polno ljudi. Prodajalci in prekupevalci vsevprek ponujajo svoje blago. Mlinar Sima pride Marku povedat, da je Miča odpeljal Gjulo v svojo rodno vas, kjer ima trdno posestvo. Svetuje mu, naj privoli v zakon, saj je fant dober in priden gospodar. Marko je jezen zaradi cekinov in konja, a vendar prosi Simo, naj mlada dva poišče. Miča in Gjula prihajata na bogato okrašenem konju, okrog katerega se naglo zbere množica sejmarjev. Miča bi rad kupil nevesti lepih darov, a Gjula jih noče sprejeti, dokler ne dobi od očeta privoljenja za poroko. Ko se prikaže še Marko, mu Miča izpove, da je vso to šalo izvedel in se izdajal za brezdomnega potepuha samo zato, da bi tako preizkusil Gjulin ljubezen, ali ga je pripravljena vzeti tudi brez vsakega imetja. Ko končno gospodar Marko še izve, da si Miča tudi nikakor ni nameraval prisvojiti „prisleparjenega“ denarja, temveč da mu je bil ta denar, ki ga je izvalil od Dome, le sredstvo za boljši uspeh njegove šale, in mu Miča zdaj ves denar vrne, ni za poroko nobene ovire več. Z radostnim kolom vsega zbranega ljudstva se konča vesela zgodba o prebrisanem Eru.

Letošnje Prešernove nagrade

sta prejela skladatelj Matija Bravničar in pisatelj Juš Kozak

Ob kulturnem prazniku slovenskega naroda — obletnici smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna — je upravni odbor Prešernovega sklada tudi letos podelil Prešernove nagrade, najvišja priznanja, ki jih v Sloveniji podeljujejo za dosežke na področjih kulture, umetnosti in znanosti. V okviru posebne slavnosti, ki sta se je udeležila tudi sekretar CK ZKS Miha Marinko in predsednik Izvršnega sveta Ljudske skupščine LRS Viktor Avbelj, sta letošnje Prešernove nagrade prejela skladatelj Matija Bravničar za svoj Koncert za violino in orkester ter pisatelj Juš Kozak za svoje življenjsko pisateljsko delo.

Kot priznanje za samostojno raziskovalno prizadevanje študentov na fakultetah in za uspehe slušateljev na umetnostnih akademijah so 8. februarja podelili tudi na ljubljanski univerzi, na akademiji za igralsko umetnost in na akademiji upodablajočih umetnosti večje število univerzitetnih Prešernovih nagrad.

V počastitev Prešernovega dne pa je bila v veliki dvorani Slovenske filharmonije slavnostna akademija, ki so se je med številnimi javnimi in kulturnimi delavci udeležili sekretar CK ZKS Miha Marinko, predsednik Ljudske skupščine LRS Vida Tomšič, predsednik Izvršnega sveta Viktor Avbelj s člani Izvršnega sveta, predsednik republiškega sveta za kulturo in prosveto Beno Zupančič, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti Josip Vidmar in predsednik upravnega odbora Prešernovega sklada dr. Heli Modic. Slavnostni govor je imel književnik Drago Družkovič, medtem ko je v glasbenem sporedu sodeloval simfonični orkester Slovenske filharmonije pod vodstvom Sama Hubada.

Giuseppe Verdi: RIGOLETTO

Prvo dejanje

1. slika — V palači razuzdanega vojvode v Mantovi je spet zabava. Rigoletto, dvorni norec, je središče pozornosti. Poigrava se in voha dišeči robček, ki ga ima — kot simboličen spomin na zadnjo ljubico — ponavadi vedno pri sebi njegov gospodar. Z robčkom Rigoletto odzdravlja plesočim gostom in z bežno improvizacijo prekosi poeta, ki bere svoj najnovejši sonet. V teh paradah ga s prešernimi smehljaji vzpodbuja najboljši vojvodov prijatelj in zaupnik, grof Borsa. Za to mu Rigoletto kot v nagrado vrže v objem mlado damo, ki je ta objem v igri z robčkom dolgovala drugemu kavalirju. Dama prepriča nevarni prepri in odpelje kavalirja. Rigoletto se spet samovšečno zavali v vojvodov fotelj. Vojvoda ga spomni, naj gre pogledat, kje je prelepa grofica Ceprano. Medtem ko vojvoda pripoveduje Borsi, da ima namen končati platonsko ljubezen s prelepo neznancko, s katero koketira že tri mesece, pridrvi podjetni Rigoletto, ki s pomočjo mladih razuzdancov omogoči vojvodi še en ples, v katerem vojvoda vneto osvaja prelepo grofodarja in dvorjane, ki so iz njega naredili pokvarjenega zločinca. Vest ga peče, kletev ga preganja. Končno le zbere malo moči, odvzre črne misli kot prazen sum in odhiti v hišo hčerki v objem. Že prve besede izzovejo v njem nov naval strahu. Ro-

pot ga odvede na cesto. Takrat, preoblečen v študenta, vdre vojvoda in se s pomočjo pestunje Giovanne skriva. — Zbegani Rigoletto se vrne, svetuje hčerki, naj razen v cerkev ne gre nikamor, zabiča pestunji, naj nikogar ne pusti v hišo in, preganjan od prekletstva, zdrvi v noč. — Gildo peče vest, ker ni očetu ničesar povedala o mladeniču, katerega srečuje v cerkvi. Giovanna jo miri. V zahvalo ji da vojvoda polno mošnjo zlatnika in jo pošlje na prežo. Sam še nepažen posluša Gildino izpoved ljubezni do njega. Potem pa jo prosi, naj to še enkrat ponovi. Ljubezenski prizor kmalu prekine Giovanna s svarilom, da nekdo prihaja. Pred odhodom »revni študent« obljudi Gildi večno ljubezen. Srečna in zasanjana Gilda gre počivat in ne opazi občudujočih pogledov skritih dvorjanov, ki so jo prišli ugrabiti. Preseneti jih Rigolettov prihod. Ceprano predlaga, naj ga takoj ubijejo. Vendar tega ne store, pač pa odkrijejo prestrašenemu Rigolettu, da so maskirani prišli po Cepranovo ženo. Sam Ceprano posodi svoj ključ, da Rigoletto otipa njegov grb. Zdaj Rigoletto zahteva masko še zase in ponudi svoje sodelovanje. Burka se začne. Dvorjani čez Rigolettove oči in ušesa zavežejo ruto, da je slep in gluhi. V roke mu dajo lestev ki jo v zraku drži eden od dvorjanov v veliko zabavo Borsi, Marullu in Cepranu. S pomočjo druge lestve vdrejo v hišo in se z ugrabljeno Gildo zgrubijo v temo. Rigoletto zasliši krik in

2. slika — Rigoletto sedi na obzidju svoje hiše, da bi zbral še malo moči in zakril pred edino hčerko strah, ki ga je vanj vsadila Monteronova kletev. Iz razmišljanja ga vzdrami Sparafucile, poklicni morilec, ki mu ponuja svoje usluge. Za nekaj zlatnikov je pripravljen spraviti na oni svet vsakega tekmeča. Prestrašeni Rigoletto njegovo ponudbo začasno odkloni. Ko ostane sam, preklinja svojo usodo, svojega gospodarja in dvorjane, ki so iz njega naredili pokvarjenega zločinca. Vest ga peče, kletev ga preganja. Končno le zbere malo moči, odvzre črne misli kot prazen sum in odhiti v hišo hčerki v objem. Že prve besede izzovejo v njem nov naval strahu. Ro-

začenja snemati masko. Brezumen drvi v svoj dom, kjer ga znova stre Monteronovo prekletstvo.

Drugo dejanje

3. slika — Vojvoda se je besen vrnil s sprehoda, kjer je ugotovil, da je Gilda ugrabljena. S pripravljanim povlajem čaka častnika, ki mora zbrati vse dvorjane, ker sluti, da je to sad njihovega maščevanja nad Rigolettom. Dvorjani pridejo in povedo, kako so ugrabili Rigolettovo ljubico. Ko mu rečejo, da je ona v njegovi palači, pohiti novi trofeji naproti. — Dvorjani zaslišijo Rigoletta in se razvrstijo po dvorani. Zdaj je Rigoletto predmet njihove burke. Skriva opazuje, kako bo prenesel izgubo svoje ljubice. — Rigoletto spregleda burko in skuša s silo vdreti k vojvodi. Zdaj ga vsi dvorjani obkrožijo, da bi ga pokončali kot ranjeno zver, govoreč mu, naj išče ljubico drugje. Iz krvavečega srca zavpije Rigoletto: »Hočem hčerko!« Vsi so presenečeni, ne pa ganjeni. Ne pustijo ga k vojvodi. Rigoletto na kolenih prosi, naj mu vrnejo hčerko. Gilda zasliši očeta, pohiti k njemu in pade pred njim na kolena. Rigoletto je srečen, vrnila se mu je hči. Na njenem obrazu pa bere nesrečo. Od dvorjanov zahteva, naj ga pustijo z Gildo samega. Ona mu s solzami v očeh prizna, da je ob čast. — Monterona peljejo v zapor. Rigoletto se kljub prošnjam prestrašene hčerke zakolne, da bo maščeval svojo in Monteronovo čast.

4. slika — Na pustem kraju ob obali reke je gostilna, brlog poklic-

Fran Albreht

V štiriinsemdesetem letu starosti je umrl slovenski pesnik in pisatelj, literarni in gledališki kritik, esejist in kulturno-politični publicist, prevajalec, literarni organizator in javni delavec Fran Albreht.

Rojen v Kamniku je Albreht obiskoval gimnazijo v Kranju, kjer je že pisal svoje prve pesmi. Na Dunaju je študiral pravo in si hkrati močno razširil literarno in splošno kulturno obzorje. Predvsem pa se je srečal z idejami socializma, ki so ga nazorsko hitro osvojile in ta usmeritev si je najprej našla izraz v njegovi poeziji. Po opravljenih slavističnih študijah v Ljubljani je Albreht poleg službe deloval še na mnogih kulturnih področjih. Med obema vojnama na Slovenskem ni bilo večjega kulturnega vprašanja, ki se ga ne bi lotilo tudi Albrehtovo pero ali organizacijsko dejanje, skupno z drugimi kulturnimi delavci je naznanjal in postopoma uresničeval socialistično usmeritev slovenskega kulturnega življenja. Leta 1942 je moral v zapor in dve leti nato v Dachau.

Po drugi svetovni vojni je opravljal razne funkcije od načelnika oddelka za kulturo in umetnost v Ljubljani do predsednika Mestnega ljudskega odbora, bil pa je tudi predsednik Društva prevajalcev Slovenije in nato še Zveze prevajalcev Jugoslavije. Za svoje mnogostransko delo je leta 1960 prejel najvišje priznanje — Prešernovo nagrado.

„Drabosnjakovo priznanje“ zborovodji in komponistu

Petru Liparju

Skupina koroških Slovencev, predstavniki Slovenske prosvetne zveze, tajnik Andrej Kokoč, zborovodje Foltej Hartman, Vladimir Prušnik, Siměj Wrulich ter Hanzej Kežar in še več pevcev so se preteklo soboto zvečer udeležili koncerta pevkega zbora »France Prešeren« v koncertni dvorani Delavskega doma v Kranju. Tri točke so dale glasbeni prireditvi poseben pečat: počastitev slovenskega kulturnega praznika ob obletnici smrti pesnika dr. France Prešerna, podelitev Prešernovih nagrad in pobal ter proslavitev 30-letnice umetniškega delovanja skladatelja in zborovodje Petra Liparja.

Peter Lipar je praznoval 30-letnico delovanja kot komponist in zborovodja na koncertu pevkega zbora »France Prešeren«, ki ga vodi od njegove ustanovitve pred enajstimi leti. Zbor šteje sedaj 75 pevcev, moški, ženski in mešani zbor, razen tega vodi Lipar tudi mladinski simfonični orkester glasbene šole. Zbor ima za seboj vrsto uspešnih festivalov doma in na gostovanjih. Lipar se je posvetil predvsem komponiranju zborovskih skladb, pri čemer pa ni zanemarjal prirejanja narodnih motivov.

V okviru te proslave je zaslužnemu glasbenemu kulturniku Petru Liparju prvi čestital predsednik občine Kranj Martin Košir, za njim pa so se zvrstili predstavniki številnih drugih kulturnih organizacij. Delegacija Slovenske prosvetne zveze iz Celovca je slavljencu z iskrenimi čestitkami poklonila »Drabosnjakovo priznanje« kot hvaležno priznanje za njegovo dragoceno sodelovanje za dvig in napredek slovenske pevske umetnosti med koroškimi Slovenci, one kulturne dobrine, ki je neprecenljiva zvrst prosvetne dejavnosti po naših dolinah. Peter Lipar koroškim Slovencev ni nepoznan, poznamo ga po njegovih gostovanjih s kranjskim pevskim zborom »France Prešeren«, posebno pa že več let po sodelovanju na zborovskih in pevskih seminarjih v Celovcu, kjer je dvigal naše krajevne zborovodje in vrsto navdušenih pevcev s svojim znanjem in izkušnjami k višji ravni in napredku slovenske pevske dejavnosti na Koroškem.

Slavljenec je bil čestitke in »Drabosnjakovega priznanja« naše prosvetne organizacije vidno vesel ter se je za pozornost tudi srčno zabvalil.

Po končanem koncertu je vse številne udeležence družil še nadvse prijeten in iskren družaben večer.

Lani na koroških cestah 132 smrtnih žrtev

„Bojišče cesta“ ali bolje povedano promet na cestah je zahteval v preteklem letu kljub zelo ostrim novim prometnim predpisom veliko krvavih žrtev, vrsto smrtnih in poškodovanih udeležencev prometa. 132 ljudi je ob prometnih nesrečah zgubilo življenje, mnogi na kraju nesreče, mnogi pa kmalu po nesreči, pogosto že med transportom v bolnišnico. Skupno je bilo lani na koroških cestah 4441 prometnih nesreč ter poleg 132 mrtvih oseb 3271 več ali manj poškodovanih.

V 136 primerih so ugotovili, da so bili soferji pod vplivom alkohola, 33-krat pa so brezvestni vozači pobegnili ter se niso zmejnili za usodo poškodovanih. Žalostno je, da je število prometnih nesreč v primeri z letom poprej celo naraslo. Varnostni organi so v preteklem letu odvzeli 233 vozniških dovoljenj.

Iz kulturnega dogajanja v Celovcu

● V celovški »Galeriji 61« je bila v sredo odprta razstava gvašev in risb mladega slovenskega koroškega umetnika Valentina Omana, katerega je zbranim gostom predstavil kulturni referent Beljaka mestni svetnik dr. Ferdinand Rogalsch. Razstava mladega koroškega Slovence je odprta do 8. marca vsak dan (od ponedeljka do petka) med 16. in 19. uro in bomo o njej podrobneje poročali v prihodnji številki.

● Celovško Mesno gledališče je v svoji najnovejši premieri predstavilo Janáčkovovo opero »Jenufa«, katere glasba temelji na narodnih melodijskih izjavah. V glavnih vlogah nastopajo Elisabeth Szemzö, Dorothea Fischer, Slavko Aljinović in Werner Kessler. Medtem ko sta režiser Curt Hampe in dirigent Günter Lehmann znala pravilno zajeti bistvo opere, pa arhitektu Spurnju tokrat očitno ni šlo prav od rok, kajti njegova scenarija nikakor ni bila prepričljiva.

Uspel družabni večer SPD „Edinost“ v Škofičah

Slovensko prosvetno društvo »Edinost« v Škofičah je povabilo ljubitelje naše prosvete, razvedrila in pošlene zabave za prejšnjo soboto na družabni večer v prostore gostilne pri Schützu. Vabilu se je odzvalo izredno mnogo ljudi, cenijo jih do 500 ter so zasedli vse prostore, mnogi pa prostora sploh niso več dobili.

Številne goste je pozdravil predsednik društva Miro Miškulnik, med temi posebno župana sosedne občine, domače občinske odbornike, generalnega konzula FLRJ Trampuža in vse sodelavce na prireditvi, zlasti godalno skupino »Mladih šest« iz Kranja.

Množico so navdušile dobro zapete pesmi zbora iz Hodiš pod vodstvom Foltija Pavliča, zbora iz Loge vasi pod vodstvom Hanzija Aichholzerja in domačega školiškega zbora pod vodstvom Toneta Umeka. Skupnemu zboru »Vrbsko jezero« je dirigiral Hanzij Aichholzer. Prekipevajoče navdušenje je bilo priznanje in nagrada odličnim pevskim ansambлом in skupnemu zboru za izredno lepi in vedno zaželjeni glasbeni užitek.

Dve dobro odigrani šaloigri domačih igralcev sta izzvali salve smeha in

povzročili zvrhano mero sproščene zabave.

Instrumentalni trio, ki sa ga sestavljali Miro in Naltji Miškulnik ter Črnijev Jozef, je prav tako posrečeno prispeval k uspehu prireditve. S pesmijo sta v triu sodelovala Kori Pörč in njegova žena Rezika. Na harmoniko pa je igral tudi Branko Miškulnik. Kori Pörč je med drugim poskrbel tudi za živahno povezavo pestrega sporeda.

Godci iz Kranja »Mladih šest« so iz svojih instrumentov izvalili čudovito lepe glasbene harmonično zvoneče umetnine ter so želi od vseh spontano odobravanje in viharne aplavz. Godci so gotovo doprinesli lep del k uspehu družabne prireditve.

Po sporedu se je razvila neprisiljena in prijetna prosta zabava. Godci so igrali dobro in marljivo, ljudje so bili rizigrani in veseli. Za ples v začetku sploh ni bilo prostora, ker je bilo vse polno ljudi, toda to ni motilo, ker poslušali smo lep koncert. Prijetna družabnost je trajala v pozne jutranje ure in ljudje so se razhajali zadovoljni in hvaležni vsem, ki so s svojim idealizmom organizacijsko in z nastopi doprinesli k tako edinstvenemu uspehu našega družabnega večera.

Upamo, da bo zares prišlo do odstranitve poplav

Cirkovče. — Dolga leta že pričakujemo, da bi bili v naši vasi rešeni neprijetne in škodljive nadloge. Daleč po okolici je znano, da v Cirkovčah ob vsakem močnejšem deževju »plavamo«. Potok Bistra, ki priteka iz Pece, se je v teku časa tako dvignil, da nam v deževnem času povzroča veliko škodo. Voda prestopi bregove, poplavi naše zelene travnike, jih posuje z blatom in gramozom, da zelenje ni več porabno za krmo. Ker je vedno preveč moče, postaja tudi krma vse bolj kisla in se ne hranilna vrednost občutno zmanjša. Precejšen del travnikov pa je navadno vedno pod vodo, da ne dajo nobenega pridelka, kar je v škodo kmetov, ki morajo kljub temu tudi od teh zemljišč plačevati davke, dobička pa ni nobenega.

Tudi v Pliberku so imeli z bistriškim potokom težave, kadar je bilo deževje. Kolikokrat so morali v jugovzhodnem delu mesta zadolovati okna v kleti z gnojem in prstjo, da jim voda ni vrla po kleteh. V Pliberku so se te nadloge že rešili, ko so s pomočjo pristojnih oblasti zgradili novo globljo strugo, da se voda neovirano odteka in ne more več prestopiti bregov. Vodna struga je doslej dograjena do Nonče vasi, kar pa povzroča za našo nižje ležečo vas še

večjo nevarnost. Močna voda prestopi pri nas bregove in ob deževju, kakor že povedano, poplavi vse travnike. Pri kmetu Lipaju vdari voda tudi v hlev in klet ter je je okoli gospodarskega poslopja do pol metra visoko. Včasih je to stanje že neznosno in koliko škode smo prestali že zaradi tega!

Upravičeno smo že leta vedno in vedno prosili pristojne oblasti in jih rotili, da bi se tej pomanjkljivosti v vodnem gospodarstvu napravilo končno enkrat konec. Prosimi smo za ustrezno pomoč iz javnih sredstev, saj smo tudi mi davkoplačevalci.

V kolikor smo iz merodajnih strani mogli izvedeti, je zdaj tako daleč, da so se za zadevo le zavzeli ter so bile naše zahteve odobrene. Ves projekt regulacije potoka bi stal okoli 900.000 šilingov. Obljubljeno je, da bo k tem stroškom prispevala zvezna vlada 50 odstotkov in dežela 30 odstotkov. Ostalo bi torej še 20 odstotkov in še ni znano, kdo bo to plačal. Vsekakor je to še vsota 180.000 šilingov, kar bi bilo za našo skromno vas huda in skoraj neizvedljiva obremenitev. Vendar upamo, da se bo tudi to pereče vprašanje na kakršen koli način zadovoljivo rešilo in se bodo našle še druge ustanove, ki bodo tudi prispevale svoj delež.

Kratke vesti

zadrževali na 4-tedenskem dopustu ter bodo med tem časom lahko obiskali tudi svoje sorodnike.

V Ližji vasi v občini Pokrče je konj hudo poškodoval kmeta Jožefa Moraka. Komaj je gospodar stopil v hlev, da bi oskrbel tudi konja, je le-ta udaril z nogo ter kmeta močno poškodoval na spodnjem delu telesa. Ponesrečenega Moraka so z rešilnim avtom prepeljali v bolnišnico v Celovec.

Vzpenjača na Osojščico je pred nekaj tedni praznovala 35-letnico svojega obstoja in obratovanja. Med tem so z vzpenjačo prevzeli 5,4 milijona turistov na Osojščico, ki jo zaradi edinstvenega lepega in hvaležnega razgleda imenujejo tudi »koroški Rigi« po znani alpski točki v Švici.

Celovška poklicna požarna bramba je bila meseca januarja 52-krat pozvana na pomoč. V 16 primerih so jo alarmirali zaradi požarov, šlo je vendar le za majhne požare. Nadalje so gasilci morali sprostiti tri ceste, rešili so tri živali, pomagali v dveh primerih, ko so počile vodne cevi ter pri enem vdoru poslopja. V šestih primerih so nastopili za zaščito javne varnosti. Pri požarnih primerih cenijo škodo na okoli 17.000 šilingov, škoda pa, ki bi lahko nastala, če ne bi je bili gasilci preprečili, cenijo na okoli 360.000 šilingov.

V Št. Petru na Vašnjah je v sredo minulega tedna hotel 6-letni fant Janez Kainz iz Blata prečkati cesto. V tem trenutku je privozil osebni avto in zadel dečka, da je strmo glavlil na tla. Hudo poškodovanega otroka so prepeljali v bolnišnico v Celovec.

Železna Kapla

V Železni Kapli so počastili pismonošo Ernsta Kasutnika, ki je 7. januarja letos skupno s kmetom Jernejem Čertovom rešil iz Obirskega poloka dve osebi, kateri sta z avtomobilom zdrveli v deročo naraslo vodo. Reševanje je bilo združeno z lastno življenjsko nevarnostjo. Poštni prezident, dvorni svetnik dr. Rippel, je na poštnem uradu v Železni Kapli izrekel pogumnemu pismonoši pohvalno priznanje ter mu izročil denarno nagrado.

Glinje

V torek pretekli teden so bile na pokopališču v Rožeku pogrebne svečanosti za umrlega Jožefa Dobernika, župnika v Glinjah. Pokojni župnik je bil leta 1892 rojen na Ravnah pri Rožeku.

Novo mašo je imel med prvo svetovno vojno, leta 1915, v Rožeku. Nato je služboval kot kaplan v Pliberku, Škocijanu in Borovljah. Dvajset let je bil župnik v Rožeku. Kot zavednega narodnjega in ljudskega duhovnika so ga pregonjali tudi nacistični nasilniki, zaprli so ga in potem izgnali iz slovenske zemlje. Po vojni, leta 1948, je prevzel službo župnika v Glinjah.

Povsod, kjer je pokojni Dobernik izvajal svojo dušno-pastirsko službo, so ga ljudje radi imeli in cenili. To tudi zaradi tega, ker je kot ljudski duhovnik delil s svojim ljudstvom zavesno in v enaki meri lepe in še bolj hude čase, ki so prišli nad koroške Slovence. Kjer koli je deloval, so ga ljudje ohranili v lepem spominu.

Pokojni župnik je trpel za dolgo in mučno boleznijo. Ob številni udeležbi žalnih gostov iz domače okolice in mnogih drugih krajev, so njegove telesne ostanke položili v domačo zemljo k večnemu počitku. Glinjski moški zbor je pokojniku zapel v slovo ganljivo žalostinko: »Vigred se povrne...«

Celovec

Zvezno ministrstvo za trgovino in obnovo je z odlokom z dne 15. novembra 1962 podelilo dipl. ing. Janezu Oswaldu pravico arhitekta. Priznani stavbenik ima svojo pisarno v Celovcu, Gasometergasse 10. K podelitvi pravice arhitekta čestitamo.

Nonča vas - Cirkovče

Preteklo nedeljo je mlad par sklenil trajno zvezo za življenje. Poročila sta se Julij Oizinger, kmet pri p. d. Gašperju v Nonči vasi, in Helga Marko iz znane Pintarjeve družine v Cirkovčah.

Gašperjeva družina se je v Nončo vas priselila iz Kanalske doline. Odlično se je vživela v vaško občestvo in velja kot poštena, mirna sosedska družina. Lepe lastnosti, ki jih gojijo v družini, so privzgojene tudi mlademu kmetu Gašperju.

Nevesta Helga izhaja iz Pintarjeve družine v Cirkovčah, ki je poznana po svoji lepi značajnosti in tudi zavesli k slovenski narodni pripadnosti. Mlada nevesta si je osvojila mnoge življenjske izkušnje tudi na delovnih mestih v Švici in Nemčiji. Kljub delu v tujini je ostala marljiva, poštna in narodno zavedna, kar je sad smotrne in lepe vzgoje v domači družini. Nevesta je sodelovala tudi v naši prosveti ter je bila igralka v Slovenskem prosvetnem društvu »Edinost«. Mladima novoporočencema iskreno čestitamo ter jima želimo veliko sreče in zadovoljstva na njuni skupni življenjski poti!

Novi mojstri v obrtni stroki

Prejšnje leto je trgovinska zbornica za Koroško izvedla 70 obrtnih mojstrskih izpitov, pri katerih je bilo udeleženih 346 kandidatov. Med temi je mojstrski izpit prestalo 243 izprašancev, iz česar je sklepati, da so zahteve za mojstrsko usposobljenost zelo stroge.

Največ novih mojstrov pripada mizarški obrti, namreč 42, tem sledijo mojstri v moški in ženski oblačilni obrti in sicer 37. Ključavničarske mojstrske izpite je napravilo 23 kandidatov, v mehanski obrti motornih vozil pa je 16 novih mojstrov, v kovaški in mesarski po 13, slaščičarski 10 in v čevljarški 9. Novih frizerskih mojstrov je tudi 9, med temi 6 ženskih, prav tako je tudi 9 novih mojstrov tapetnikov.

Izpitni so zahtevni, kar je razvidno iz tega, da jih je prestalo le 70 odstotkov kandidatov. Med ključavničarskimi kandidati na primer je od 30 prestalo izpite le 17 izprašancev. V pekarski stroki jih je od 21 kandidatov padlo 8, pri frizerjih pa 9 od 18. Med vsemi 243 kandidati so le trije prestali izpite z odliko.

KOLENDAR

Petek, 15. februar: Jordan
Sobota, 16. februar: Julijana
Nedelja, 17. februar: Frančišek
Ponedeljek, 18. februar: Simeon
Torek, 19. februar: Konrad
Sreda, 20. februar: Sadot
Četrtek, 21. februar: Feliks

Otroško prijateljstvo

Prijatelj je prvi človek, ki otroku ni dodeljen, temveč si ga sme izbrati sam. Otroku je nujno potreben za razvoj njegove lastne osebnosti, zato lahko brez pretiravanja rečemo, da predstavlja sestavni del njegovega življenja.

Otroci in mladina imajo posebno pravico navduševati se za druge in hitro sklepati prijateljstva, ki trajajo včasih vse življenje. Mlad človek potrebuje dopolnilo in zaradi tega se čisto zgodi, da se telesno šibak otrok zaradi občutka varnosti naveže na močnejšega, manj nadarjen na pametnejšega.

Že v otroškem vrtcu nastajajo prijateljstva, eni jih sklenejo hitreje, drugi počasneje, običajno pa se le-ta kaj hitro spet razbijejo. Seveda takšnih razdorov med otroki ne gre jemati resno. Med njimi pa se včasih najde otrok, ki se ne more navezati na nikogar, bodisi da tega noče ali ne zna. Morda ima otrok nesrečno mater, prestrogega očeta, morda je postal samotar zaradi kakega neprijetnega dogodka, ki ga je doživelo, ali ga morda starši preveč razvajajo, tako da se zaradi egoizma ne more z nikomer spoprijateljiti. O vsem tem morajo razmišljati pedagogi v otroškem vrtcu in otroku pomagati.

■ Kontrasti se privlačujejo že pri otroštvu. Zaradi tega ne bodite zaskrbljeni, če je vaš sicer priden in poslušen sinko sklenil prijateljstvo z največjim »asom« v razredu, ki dela učitelju velike preglavice. To, česar se pridni otroci nikdar, če še tako radi, ne bi upali narediti, jim ugaja pri takem fakinčku: njegov način govorjenja, ki je glasno in upadljivo, njegovi izrazi, obnašanje, dejanja in sploh vse na njem.

Spremljevalec takega prijateljstva je tudi nov, nevsakdanji besednjak. Kajpak morate otroku pokazati, da vam izrazi, ki se jih je naučil od prijatelja niso všeč. Prepričani pa ste lahko, da se jih bo naveličal in pozabil, kakor hitro ne bodo več čisto novi. Navadno pa se takšno prijateljstvo zelo hitro konča, navadno tedaj, ko se toliko oboževani prijatelj nekajkrat zaradi svoje domišljivosti pošteno osmeši pred vsem razredom ali kje drugje.

Nepriemerno družbo za otroka predstavlja najpogosteje starejši prijatelj, ki si zaradi svojih let lasti pravico do vodilne vloge med otroki. V šoli so to običajno repetenti, ki, kakor sami mislijo, vse najboljše vedo in znajo.

Starši bodo najboljše ravnali, če bodo začeli postopoma rušiti slavo otrokovega prijatelja, morda s pripombami, češ zakaj je fant tako umazan in zakaj ne pomaga raje materi pri delu, če je tako močan, namesto da razbija šipe. Tako bo počasi izgubil pri otroku svojo veljavo. Ugotovite tudi, kaj je vašemu otroku najbolj všeč na prijatelju, in če boste spoznali, da je resnično slab, otroku strogo prepovedajte sestajanje z njim.

■ Neka mati je dejala: »Moja hčerka je moj najboljši tovariš in mož najboljši prijatelj svojega sina.« Kmalu po tej izjavi pa sta starša doživela neprijetno razočaranje. Ma-

govi vrstniki od katerih so sedaj skoraj že vsi pod rušo, kajti fra Luka je o kresnem svetem Janezu stopil v enainosemdeseto. Davno je že odpustil fratrom, ker ga niso dlje pustili v Padovi, ker mu nikoli niso dali, kolikor je potreboval za knjige in poskuse, pa tudi sobratje ga časoma niso več toliko zbadali zaradi njegovega čudaškega življenja, zdravilske strasti in prijateljevanja z Mordom Alijasom. Fra Luka je tudi sedaj zahajal v Travnik, poseдал z Mordom za pultom in izmenjal pogatke in izkušnje, zamenjal zelišča in korenine za žepove ali lapis, kajti nobeden ni tako znal osušiti lipovega cvetja ne shraniti vrednika, rmana in šenjanževne rože kakor fra Luka. In fratri so se že davno navadili na to »prijateljevanje Starega in Novega testamenta«.

Pa tudi listo, kar je nekoč najhuje netilo spore med fra Luko in fratri: obiskovanje in zdravljenje bolnikov zunaj samostana, je imelo sedaj manjši obseg. Svoje čase je bilo to vir neprestanih nadlog za samostan in edini vzrok resnih trenj med fra Luko in njegovimi starešinami. Fra Luka tudi sedaj ni iskal bolnikov med posvetnjaki, zlasti ne med Turki, toda Turki so ga iskali, včasih ga pozivali in prosili, največkrat pa ukazovali in z biriči vodili k bolniku. Od teh obiskov je imel fra Luka in njegov samostan veliko glavobola, škode in nevšečnosti. Zgodilo se je, da so ga vabili in rotili, naj zdravi bolnega Turka ali Turkinjo, potem pa so tožili njega in samostan, ker se je bolniku poslabšalo ali je umrl. Kadar pa je zdravljenje uspelo in je srečna družina fra Luko obdarovala, so se našli zlovoljni in lakotni Turki in ga obtoževali, da zahaja v turške hiše. Priče so vedno potrdile, da je frater bil povabljen in je prišel z dobrim in poštenim namenom, ampak preden je bilo dokazano in preverjeno in preden se je obtožba polegla, je imel samostan težave in strah in stroške. Zato fratri niso pustili fra Luke, da bi šel zdraviti

Nega oči

Kozmetiki pravijo, da so naše oči »težaki« in da jih je treba zaradi tega ustrezno negovati. Sicer so za svoje delo ustrezno »opremljene« in sila odporne, vendar so včasih utrujene, izgubijo sijaj in se od napore solzijo. Ni čudno, saj »delajo« brez počitka ves dan in včasih še pozno v noč.

HRANA ZA OČI

Oči potrebujejo predvsem vitamine A, B in C. Pomanjkanje vitamina A (maslo, mleko, paradižnik, špinača, korenje), povzroča kurjo slepoto. V zenicah se prično tvoriti drobne piščice in oči izgubijo sijaj. Pri pomanjkanju vitamina B₂ (jajca, sir, mleko, ribe, marelice, špinača) so oči rdeče obrobene, se solzijo in pečejo ter so občutljive za svetlobo. Prav tako je potreben očem vitamin C. Že čisto so zdravniki ugotovili, da manjka bolnikom s sivo mreno predvsem vitamin C.

VAJE ZA OČI

Obračajte glavo z ene strani na drugo, kot bi hoteli nekaj odločno zanikati. Vajo ponovite desetkrat.

Svinčnik ali svoj kazalec držite v razdalji kakih 25 cm pred očmi. Nekaj trenutkov

glejte vanj, nato se zazrite v daljavo. Svinčnik nato dvignite nad glavo in ga pogledajte, ne da bi pri tem glavo dvignili. Nato ga držite levo in desno od oči in pod glavo ter ga pogledajte, ne da bi glavo premikali. Vajo nekajkrat ponovite.

SPROSTITUTEV

Sedite pod sliko in se za nekaj trenutkov zazrite vanjo. Nato zaprite oči in si jih zakrijte z dlanmi, ne da bi se z njimi dotaknili vek. Oprite se s komolci na mizo in se povsem sprostiti. V tem položaju nekajkrat globoko vzdihnite. Ko boste spet odprli oči, boste videli sliko mnogo jasneje kot pred vajo.

OSVEŽITEV

Mrzla voda ozveži oči bolj kot katerokoli drugo sredstvo. Najpreprostejši so mrzli obkladki, ki jih večkrat menjajte. Mrzla voda krepi tkivo in utrujenost takoj izgine. Včasih si privoščite tudi očesno kopel. Oči v mrzli vodi odprite in jih obračajte v krogu. Vajo desetkrat ponovite.

Priporočljivi so tudi obkladki iz kamilice ali očesna kopel v vodi, v kateri ste prekuhali peteršilj.

Kako naj se oblačimo

- Dobro oblečena je lahko samo tista, ki je brezhibno snažna, če zna vskladiti modne linije in barve s svojim videzom, to se pravi s svojo osebnostjo in še tista, ki ve, kdaj sme kaj obleči.
- Slediti v korak modnim muham ni samo zelo drago, ampak tudi brezsmiselno, ker nas lahko zapelje, da se osmešimo.
- Če razumemo dejstvo, da obleka le podčrtuje našo osebnost in naš smisel za lepo in praktično, potem bomo upoštevale v prvi vrsti svojo poštavo, leta in videz.
- Če se nam je posrečilo, da smo se dokopale do kroja, ki je »kot ustvarjen« za nas, potem mu ostanemo zveste: vsa naša oblačila naj imajo njegove osnovne značilnosti, menjamo le drobnarije, kot so žepi, gumbi vratnik itd. Prav nič naj nas ne moti morda pripomba, da imamo obleke »po enem koplitu«.
- Umetnost oblačenja je, če znamo prebrati zvezo med tkanino, njeno strukturo, barvo, krojem, modo in — nami. Da pa bi spoznale to zvezo, moramo najprej spoznati samo sebe, takšno kot smo, ne kot bi rada bila.
- Nepriistransko se moramo presoditi: svoje odlike in pomanjkljivosti ter prvo poudariti in drugo prikriti.
- Če hočemo biti lepo oblečene, ni treba da imamo veliko oblačil.
- Razen obleke igrajo veliko vlogo tudi modni detajli. Le-ti lahko celotnemu videzu veliko pripomorejo ali pa mu tudi škodijo.
- Kar zadeva nakit: čim manj, tem bolje.
- Vsaka žena naj ima v svoji garderobi obleko ali kostum iz dobrega blaga in enostavnega kroja, tako da jo lahko nosi ob vsaki priložnosti, od jutra do večera. Če bo znala k temu dodati še nekaj lastnega poudarka, bo vzbujala videz moderne negovane žene.

ti je odkrila hčerkin dnevnik, kateremu je deklica zaupala, da se s prijateljico mnogo bolje razume kakor z mamo, da se lahko z njo vse drugače pogovori. Fant pa je ob koncu šolskega leta izjavil, da bi raje šel s svojim prijateljem na daljšo kolesarsko turo kot s starši na morje.

Prav gotovo otroka očeta in mater ljubita in spoštujeta, vendar jima starši ne morejo nadomestiti prijatelja. Zatorej nimata pravice biti užaljena, češ da sta otroka nevhvaležna in da jima delata krivico. Otroci potrebujejo prijatelje svoje starosti, ki jih prevevajo ista čustva, želje in hotenja kakor njih same.

Preveč sedenja ali preveč stanja

Vse zaposlene ženske si želijo, da bi ostale zdrave in da bi bile videti pri delu sveže in negovane, večkrat pa za to prav nič ne naredijo, temveč samo tožijo. Poklici so različni in tudi različno obremenjujejo posamezne organe. Prinašamo nekaj nasvetov, ki naj bi odvrnili ali omilili težave, če so že nastopile:

Tiste, ki veliko sedijo, prej ali pozneje ugotovijo, da ima sedenje tudi slabe strani. Spodnji del telesa skoraj zmerom miruje, zato pa so roke in rame preobremenjene. Prvo znamenje, da ni vse prav, so bolečine v hrbtu in glavobol. Temu se rada pridruži slaba prebava, na bokih pa se začne nabirati odvečna maščoba.

Predvsem preverite, če ne sedite prenizko ali previsoko. Kdor sedi ves dan za pisalnim strojem, mora paziti na to, da bodo roke pri pisanju pravokotno na trup. Sedite kolikor mogoče vzravnano in držite glavo pokoncu, ne pa nemarno in sključeno kakor vprašaj. S pokončno držo se boste izognili podbradku, odvečni maščobi in ohlapnim mišicam. Ko začutite, da postajate utrujeni in krčeviti, se skušajte sprostiti. To dosežete s preprosto vajo, ki jo lahko izvedete med delom. Izmenoma dvigajte in spuščajte rame in otesajte z rokami, kakor da bi bile mokre. Po tej vaji boste spet lažje delali. Če imate slabo prebavo, popijte na tešče kozarec vode z nekaj kapljicami limone, ali med kosilom čašo mineralne vode.

Kdor veliko stoji, naj misli predvsem na noge, ki najbolj trpijo. Večkrat so posledica predolgega stanja otekle noge in bolečine v hrbtu. Nosite vselej udobne čevlje s srednjo peto. Izkoristite proste minute za to, da položite noge visoko, kar razbremeni krvni obtok. Med odmorom in jedjo nikoli ne stojte. Zvečer kopljite noge izmenoma v vroči in mrzli vodi, jih lahko masirajte z mehko krtačo in natrite z oljem. Ne nosite tesne obleke in pretesnih pasov, ki zavirajo krvni obtok in pospešujejo nastanek krčnih žil in drugih nevšečnosti, temveč naj bo delovna obleka udobna in smotrna.

Nasveti

■ Kruha ne smemo hraniti v toplom prostoru, ker v tem primeru zgubi svoj duh. Sveže kruh lažje režemo, če nož prej segrejemo ali ovlažimo. Kruh obvarujemo pred naglo plesnijo, če enkrat tedensko z okisanom vodo umijemo prostor, v katerem ga shranjujemo.

■ Gorčica ostane dolgo sveža, če ji primešamo malo soli. Okus se pri tem ne bo spremenil. Posušeno gorčico raztopimo z nekaj kapljicami olja, razredčenim kisom in ščepecni sladkorja.

■ Jetra pomočimo najprej v vročo vodo, nato jim z lahkoto odstranimo kožico. Jeter ali ledvic ne solimo surovih, ker postanejo trda. Sol dodamo šele, ko je jed gotova.

v turško hišo, dokler ta hiša ni dobila od oblasti mura-selo — potrdilo, na katerem je jasno pisalo, da ga kličejo iz svoje volje in da oblast s tem docela soglašča.

Pa še to ni šlo vedno brez težav in nezgod. Bilo je nemalo primerov, ko se je zdravljenje posrečilo, da so pošteni in hvaležni ljudje zasuli z zahvalami in darovi fra Luko in samostan.

Neki beg izmed neznatnejših, vaških begov, toda srčen in vpliven mož, ki mu je fra Luka ozdravil staro rano pod kolenom, je dejal fratru ob vsakem srečanju: »Veš, ko jutraj stopim na noge, se te spomnim prvega za bogom.«

In do kraja svojih dni je ta beg štčtil samostan in frate, jim bil za pričo in poroka, kadar je bilo treba.

Neki premožen Turčin iz Turbeta, kateremu je bil fra Luka rešil ženo, nikomur ni ničesar rekel (kajti o ženah se ne govori), toda sleherni leto o Malem Šmarnu je poslal samostanu dve oki medu in ovčje krzno z naročilom: »Naj se izroči tistemu rubanu — duhovnu — ki zdravi bolne.«

Bili pa so tudi obratni primeri grde nevhvaležnosti in peklenske zlobe. V samostanu so dolgo pomnili prigodo s svakinjo Mustaj bega Miralema. Neka nadloga se je lotila mlade žene, nikjer ni imela obznanja, le javkala je, se zvijala in škripala z zobmi dan in noč ali pa speš ure in ure ležala nepremična in nema; nikogar ni hotela pogledati, ničesar zaužiti. Domači so storili vse, kar jim je kdo vsetoval, pa nič ni pomagalo: ne vračarke ne hodže ne talismani. Ženska je kopnela iz dneva v dan. Naposled je sam lasti, stari Miralem, poslal v samostan po fratra likarja.

Ko je fra Luka prišel, je bila bolnica še drugi dan v stanju popolne potrtosti, vsa skrčena, in nihče je ni mogel spraviti iz njenega mračnega molka. Sprva sploh ni marala obrniti glave. Toda v nekem trenutku, ko je

le malo razprla veke, je uzrla okorne meniške sandale, rob kute in beli konopec, s katerim je bil frater prepasan; nato je počasi in zlovoljno šla s pogledom po mršavem in dolgem fra Luko in šele čez precej časa opazila sivo glavo in srečala starčev modri in nasmejani pogled. Zdjajci je na vsem lepem bruhnila v smeh, nenadejan, nor, brez konca in kraja. Ko je fra Luka šel iz Miralemove palače, je še dolgo slišal za seboj njen strahotni, iz pritičja odmevajoči krohot.

Že naslednji dan so stražarji odpeljali fra Luko uklenjenega v ječo. Gvardijanu so takoj sporočili, da stari Miralem toži fra Luko, ker je »urekel« njegovo snaho; že drugi dan je, kar se nepretrgoma smeje in spravlja vso hišo v obup. Gvardijan je dokazoval, da je to nemogoče, kajti zdravnikova dolžnost je ozdraviti, če more, toda uroki in čarovnije niso v njegovi oblasti. Obenem je zaman delil desno in levo, enemu pet srebrnih grošev, drugemu deset. Rekli so mu le, da stvar z likarjem kaže jako slabo kajti snaha je povedala da ji je frater na skrivaj dal popiti »nekaj črnega in gostega kot kolomaz«, obenem jo je dvakrat udaril z velikim križem po čelu zato sedaj ne more ustaviti tega smeha ki jo venomer muči.

In ko je bila zadeva videti najbolj huda in brezupna, so fra Luko na lepem razkovali in spustili, ko da ni bilo nič. Snaha se je menda četrti dan nenadoma pomirila, nato pa izbruhnila v tih, obupen jok. Poklicala je tasta in moža in izjavila, da je fratra obrekovala v trenutku svoje norosti: sploh ni dal nobenih zdravil, tudi križa ni imel pri sebi, le roke je razprostrl nad njo in molil po svoji veri in nji je zato sedaj bolje.

Tako se je vihar polegla. Le fratri so bili še lep čas besni na fra Luko. Gvardijan fra Mijo Kovačič, je imel največ potov skrbi ob tej prigodi, je rekel v refektoriju vpriči vseh:

(Se nadaljuje)

Lois Dykeman Kleinhauer

SINKO

Najzgodnejši spomini, ki jih je imel, soekali v čas, ko se je njegov oče nagnil s svoje neznanske višine k njemu in ga dvignil v višino. Letel je kvišku brez diha, z nasmejanim obrazom v uživanju. Od tam gori je lahko videl materin obraz, kako se obrača proti njemu in se mu smehlja. Videl je očetove bujne lase in bele zobe.

Ko je med veselimi vzklikanjem zopet padal nazaj, se ni nikoli bal, saj so ga krepke očetove roke vedno ujele. Nihče na svetu ni bil tako močan ali tako pameten kot njegov oče.

Spominjal se je tistega dne, ko je oče za mater premeščal klavir iz enega kot sobe v drugi. Opazoval je, kako je mati uravnavala klavir proti njegovemu novemu prostoru in videl razliko med njenimi in očetovimi rokami, medtem ko so se upirale ene ob druge v klavir. Njene roke so bile bele, vitke in nežne, očetove pa velike, oglate in močne.

Ko je nekoliko odrasel, se je naučil igrati se z očetom. V času, ko bi se moral oče vrniti domov se je skrival za kuhinjskimi vrati. In ko je zaslišal, kako so se zunanja vrata odprla, se je stisnil v svojem skrivališču in prenehal dihati. Bil je popolnoma tih.

Vedno se je dogajalo enako. Oče je odprl vrata in zastal med njimi. Noge je imel izživajoče blizu njega.

»Kje je mali?«
Deček je opazil na materinem licu zarotniški nasmeh in tedaj je skočil, ter zgrabil očeta za kolena. Oče pa je hl'nil začudenje in vzkliknil:

»Hej, kaj pa je to? Napadel me je medved!«
In potem ga je oče, pa naj se je še tako krčevito držal njegovih kolen, dvignil sebi na rame. Tako sta vedno šla mimo matere, se nagnila med vrati in stekla skozi kuhinjo.

Prišel je hoditi v šolo. Tam se je po malem ruval s sošolci, naučil se je raznih prijemov in si jih zapomnil kot kakšno veliko, samo njegovo skrivnost. Ko pa je prišel domov, je preizkušal to novo pridobljeno znanje na očetu. Naprezal se je in pihal od napa, medtem ko je poskušal potegniti očeta iz naslonjača. Toda oče je bral dalje svoj časopis in od časa do časa začudeno spraševal:

»Kaj pa poskušas, sinko?«
Tedaj je prenehal in pogledal očeta:
»Uh, očka!«
Šele tedaj mu je postalo jasno da se oče z njim šali in skrivil se mu je v naročje, ga začel tolči s pestmi po prsih, kot da bi bil jezen, ker mu je njegov namen spodletel...

Deček je rastele naprej. Postajal je vedno višji, bolj vitke in krepak. Bil je kot mladi srnjak, s tankimi, novimi rogovi, ki jih je preizkušal v prvi borbi. Z materinim krojaškim metrom je že meril kolikšne ima na rokah mišice. Razburjeno je pomolil očetu pest pod nos:

»Potipaj malo! Poglej, kakšne so to mišice!«
Oče je položil svoj krepki prst na mišico in pritisnil tako, da je deček takoj umaknil roko in skozi smeh protestiral:
»Au-u, očka, ne tako močno!«
Pogosto sta se v sobi na tleh ruvala, mati

pa je hitela okrog njiju, odmikala stole ter pri tem govorila:

»Pazi — da ga ne poškoduješ!«

Čez nekaj časa ga je oče odrinil in sedel v svoj naslonjač z iztegnjenimi nogami. Deček je tudi vstal, na pol užaljen, na pol vesel zaradi lahkotnosti, s katero je oče z njim »obračunal«.

Kmalu je bil že gimnazijec. Fant se je lepo razvijal in rastele, tako da je kmalu na mater moral gledati navzdol ter ji pravil »naša mala«, kadar je v šali govoril o njej.

Včasih jo je prijel za zapestja in jo porival, dokler ni padla zadensko v naslonjač, medtem pa se je nagajivo smejal, ko ga je ona v šali karala:

»Pačkaj, počakaj, položila te bom čez koleno...«

»Kdo?« je vprašal izzivalno sinko.

»No... tvoj očka to še vedno lahko stori!« je dejala.

Njegov očka. To je bilo seveda kaj drugega.

Svoje borbe v ruvanju sta nadaljevala, toda mati je bila vedno v večjih skrbih. Skakala je okrog njiju in ni mogla razumeti potrebe po takšnem borjenju. Dvoboj se je vedno končaval na ta način, da je deček obležal na hrbtu, z iztegnjenimi rokami in nogami, njegov oče pa se je nad njim smehljajal:

»Ali se vdaš?«

»Vdam se,« je odgovoril deček, ki je bil že na pol mladenič.

»Rada bi, če se ne bi več tako zabavala,« je dejala mati. »To je prav gotovo brez pomena. Še poškodovala se bosta. Ne delajta tega več — meni na ljubo!«

In tako eno celo leto v njihovi hiši ni bilo več ruvanja. Nekega večera pa se je mladenič vendarle spomnil te njune priljubljene zabave. Nekoliko pozorneje je pogledal svojega očeta — in zazdelo se mu je, da njegov oče ni več tako visok in tako širokih ramen kot prej. Zdaj je lahko gledal očeta že naravnost v oči — bila sta enako visoka.

»Koliko tehtaš, očka?« ga je nenadno vprašal.

ALLAN MARSHALL:

Prijatelji in moje zdravje

Pred nekaj tedni sem s slastjo pojedel svinjske kotlete in kumarčno solato. Zdaj pa me zaboli žolč, če pojem eno edino zrno suhega grozdja.

Do vsega tega je prišlo zaradi želje, da bi si »okrepil zdravje«.

Prišel je George. Dejal mi je:

— Bled si. Jej, kolikor je največ mogoče na pol surova jeter, pa boš dobil več krvi!

— Ampak jaz ne prenašam okusa surovih jeter!

— Potem pa vzemi pilule. Vsaka pilula nadomestuje četrt kilograma jeter. Vzeli moraš po štiri pilule pred vsakim obrokom.

— To je skupno tri kilograma jeter na dan. Ali ni preveč?

— Morda se motim, — je odgovoril George, — morda vsaka pilula ne nadomestuje četrt kilograma jeter, ampak samo osminsko. V tem primeru vzemi po šest pilul.

— Raje bi pričel s štirimi, — sem pripomnil.

— Lahko, — se je ljubeznivo strinjal George.

Naslednjega dne sem srečal Billa in sem mu pripovedoval, da sem pričel uživati jetrne pilule, da bi se okrepil.

— E, vidiš, jaz imam ravno to, kar je tebi potrebno, — mi je dejal Bill. — Ali se spominjaš na okrepljeno pijačo »Tonic«, ki jo je jemala moja žena? Pripovedoval sem ti o tem.

— Da.

— No vidiš, tudi jaz sem jo jemal in se nikoli v življenju nisem bolje počutil. Izdelana je po receptu slavnega zdravnika. Prinesel ti jo bom!

In res mi jo je prinesel.

— V njej je železo, strihnin in arsenik, — je dejal Bill.

— Imenitno!

— Kaj pa je s tvojimi lasmi?

— Kaj pa naj bi bilo z njimi?

— Saj boš kmalu postal plešast kot jajce.

— Res je, — sem pritrtil.

— Ne vzemiraj se, vse to bom uredil, — me je prepričeval.

Oče ga je nežno pogledal.

»Kot vedno. Nekako okrog osemdesetih. Zakaj vprašuješ?«

Mladenič se je nasmehnil. Naglo je odgovoril:

»Tako pač... zanimalo me je.«

Minilo je nekaj minut, potem je vstal izza mize in se nenadoma približal očetu, ki je že bral časnik. Vzel mu ga je iz rok... Oče je dvignil oči, ga najprej začudeno pogledal, potem pa mežikajoč sprejel sinovo izzivanje.

»Tako,« je dejal tiho.

»Pojdiva, očka!«

Oče je pričel slačiti suknjič in potem odpenjati gumbe na srajci.

»To si vendar hotel,« je dejal.

Mati je vstopila v sobo, vsa iz sebe od ogorčenja.

»Oh, le kaj je vama spet padlo na misel. Očka, pomisli vendar, še poškodoval se boš...«

Niti eden niti drugi se nista ozrla nanjo. Gledala sta drug na drugega. Stala sta sredi sobe, brez srajc. Hodila sta eden okrog drugega, dokler se nista zgrabila za roke.

Uprla sta se z vso močjo eden proti drugemu, potem pa je padel mladenič na tla in potegnil očeta za seboj. Tako sta se valjala na tleh, se krčila in zvijala ter pri tem iskala v tišini kakšno prednost pred »nasprotnikom«. Slišati je bilo samo zamolklo udarjanje njunih teles na preprogo in naglo dihanje. Mladenič je za trenutek skremžil obraz od bolečine in pokazal zobe. Njegova mati je stala ob strani in si tiščala z rokami ušesa. Tu in tam je premaknila ustnice, toda spregovorila ni niti besedice.

Končno je mladenič pritisnil očeta s hrbtom ob tla.

»Vdaj se!« je ukazal.

»Nikakor ne!« je odgovoril oče in odrinil sina, tako da se je borba nadaljevala. Čez nekaj časa je bil oče zopet na hrbtu. V obeh je imel zmeden pogled. Obupano se je boril, da bi se osvobodil sinovih brezobzirnih rok, ki so ga premagovale. Končno se je le pomiril. Le prsi so mu globoko sople v težkem dihanju.

»Vdaj se,« je ponovil sin.

Oče se je namršil in odkimal.

Mladenič je še vedno klečal nad njim in ga držal prikovanega na tla.

»Vdaj se,« je ponovno dejal in pojačal svoj pritisk. »Vdaj se!«

Nenadoma se je oče pričel smejati, najprej po tihem, da so se mu tresla ramena. Mladenič je občutil materine prste, ki so ga trdo prijeli za ramena.

»Pusti ga, naj vstane,« je dejala, »dovolj je tega!«

Sin je pogledal očeta:

»Ali se zdaj vdaš?«

Oče se je nehal smejati, toda oči je imel še vedno vlažne.

»Prav,« je dejal. »Vdam se.«

Mladenič je vstal in ponudil očetu roko, da bi tudi on vstal, toda tedaj se je že sklonila k njemu mati in ga prijel pod rameni, da bi mu pomagala pri vstajanju. Tako so potem stali vsi trije. Oče se je zmedeno smehljajal.

Tudi mladenič se je pričel smejati.

»Mislim da...« je rekel in potem zastal.

»Upam, da te nisem poškodoval!«

»Nič, nič. Vse je v redu. Toda prihodnj...«

»Da morda prihodnj...«

Mati jima med tem pogovorom sploh ni ničesar dejala. Vedela je, da v njeni hiši ne bo več ruvanja. Za hip so se vsi trije spogledali, potem pa je mladenič brez besede odhitel. Stekel je skozi vrata, pod katerimi se je moral tolikokrat z očetom sklanjati, ko mu je še jahal na ramenih. Odhitel je tudi skozi kuhinjska vrata, za katerimi se je tolikokrat skrival, da bi iz zasede skočil na očeta.

Stopil je pred hišo. Bilo je že mrčno. Obstal je na stopnicah in občutil hladni zrak, kako drsi mimo njegove spotene kože. Tako je stal z vzdignjeno glavo in gledal proti zvezdam, toda ni jih mogel videti, ker je imel oči polne solz, ki so ga pekle, medtem ko so mu drsele po licih.

ZADOBROVOLJO

»Ko bi bila jaz vaša žena, bi vam že davno namešala strup v kavo!«

»In če bi bil jaz vaš mož, bi to kavo z veseljem izpil!«

»Kaj pa je tvoj očka, mali?«

»Prehlajen.«

»No seveda, ampak kaj dela?«

»Kašlja.«

Krojač desetletnemu Tončku:

»Ali hočeš, da ti ramena nekoliko podložim?«

»Skoraj ni treba, rajši podložite zadaj hlače...«

»Bojim se, da bo tvoj mož v bolnišnici mnogo dlje, kakor smo mislili.«

»Kako, ali si videla zdravnika in govorila z njim?«

»Zdravnika ne, pač pa bolniško sestro.«

Profesorica vpraša Alenko:

»Zakaj torej moramo stanovanje imeti čisto in snažno?«

»Zato ker nas lahko vsak trenutek kedo obišče.«

»Morebiti še eno pivo?« natakav vljudno vpraša gosta.

»Hm,« reče gost, »če popijem še eno pivo, ga bom verjetno plačal z glavobolom.«

»Potem raje ne,« odgovori natakav, »s tem pri nas ne plačujejo.«

»Pri pouku ne paziš in si neprestano zaspal!«

»Menda zato, ker v meni dremlje talent, kot pravi moja mamica.«

»Ali bova jutri zaklala gos?«

»Zakaj neki?«

»Jutri poteče vendar deset let, kar sva poročenala.«

»Je mar gos tega kriva?«

sem jih kdaj koli videl.

— Vzemi po eno pred spanjem. Ampak nikomur ne pripoveduj, da sem ti jih jaz dal. To je prepovedano prodajati, — je dejal George. — Dobavil mi jih je neki bolničar, ki pozna nekega zdravnika. Treba jih je vzeti samo tedaj, kadar res ne moreš zaspati.

Vzel sem jih v nedeljo zvečer. Ko sem se prebudil, je bila hiša polna prijateljev. Ob postelji je stal doktor. Bilo je v torek popoldne. Torej sem se pošteno naspal.

Vsi moji prijatelji so stali okoli postelje gologlavi. Moram reči, da možje, kot so oni, snemajo klobuk samo v izjemnih primerih.

IZREKI

Polovica življenja je želja polovica pa nezadovoljstvo. (Dassl)

Življenje je vrsta presenečenj. (Emerson)

Ce človek svojim današnjim tegobam ne bi zmeraj priračunal še večerajšnjih in tudi jutrišnjih, bi bila sleherni usoda neznosna. (Hamerling)

Končni cilj znanosti je resnica, končni cilj umetnosti je uživanje. (Lossing)

Umetnost je moč. (Longfellow)

Svojskost izraza je začetek in konec sleherne umetnosti. (Goethe)

Najprej živeti, potem filozofirati. (Hobbes)

Živijo samo tisti, ki se borijo. (Hugo)

Doslej največji uspeh mladega Zahomčana:

Janko Zwitter tretji na državnem prvenstvu

Sestnajstletni Janko Zwitter iz Zahomca, ki je letos že drugič postal deželni mladinski prvak Koroške v smučarskih skokih in hkrati v kombinaciji, je na nedavnem državnem prvenstvu v nordijskih disciplinah, pri katerem so sodelovali vsi najboljši tekmovalci Avstrije, dosegel svoj doslej največji uspeh: v hudi konkurenci si je osvojil tretje mesto in se tako povzpel v sam vrh smučarskega naračaja Avstrije.

Janko Zwitter je s tretjim mestom v specialnih skokih kot najboljši koroški udeleženec tekmovanja dokazal, da so njegovi vsakoletni uspehi res plod načrtnega in učinkovitega treninga. Sploh je mlada skakalna elita navdušila strokovnjake, ki so najboljšo predstavniko mlade generacije sprejeli v državni kader, kjer bodo imeli vse pogoje za nadaljnji razvoj. Brez dvoma bo avstrijska smučarska zveza poskrbela vsestransko za preizkušnjo bodočih prvakov, ki naj bi čimprej nadaljevali uspešno pot svojih sedanjih vzornikov.

Mlademu Zahomčanu, ki tako uspešno in častno zastopa slovenski koroški šport tudi v državnem merilu, priskrbo čestitamo in mu želimo mnogo uspehov v bodoče.

Baldur Preiml - zmagovalec v Radentheinu in Beljaku

Trenutno najboljši avstrijski smučarski skakalec Baldur Preiml (Koroška) tudi na obeh domačih skakalnicah v Radentheinu in Beljaku ni imel težav in je suvereno premagal vse tekmovalce iz Koroške, Slovenije in Švice. Slovenski skakalec Jože Langus, ki je že večkrat z velikim uspehom sodeloval na številnih mednarodnih tekmovanjih, je v Radentheinu na »domači« skakalnici Preimla dosegel peto mesto, v Beljaku pa je bil sedmi.

skakal dokaj lepo, vendar nezanesljivo, kar mu je omogočilo zasedati šele šesto mesto. Avstrijski tekmovalci v tej konkurenci seveda niso prišli do »besede« in so se morali zadovoljiti s precej »visokimi« mesti: Müller je dosegel 24., Egger 29. in Habersatter 32. mesto.

Državno prvenstvo v alpskih disciplinah

Dolina Enns je bila ob koncu preteklega tedna prizorišče avstrijskega prvenstva v alpskih disciplinah, na katerem so bili doseženi v glavnem pričakovani rezultati. Spodrsrljaji nekaterih favoritov so sicer nekoliko spre-

nili končno sliko, vendar večjih presenečenj ni bilo. Od najboljših avstrijskih tekmovalcev sta zaradi poškodb oz. bolezni manjkala le Zimmermann in Netzerjeva. Doseženi so bili naslednji rezultati:

VELESALOM

1. Pepi Stiegler, 2. Gerhard Nennig, 3. Hias Leitner;
1. Traudl Hecher, 2. Marianne Jahn, 3. Edda Kalnz.

SMUK

1. Karl Schranz, 2. Gerhard Nennig, 3. Heini Messner;
1. Christl Haas, 2. Traudl Hecher, 3. Marianne Jahn.

SLALOM

1. Karl Schranz, 2. Gerhard Nennig, 3. Hugo Nindl;
1. Marianne Jahn, 2. Traudl Hecher, 3. Edith Zimmermann.

KOMBINACIJA

1. Gerhard Nennig, 2. Heini Messner, 3. Hugo Nindl;
1. Traudl Hecher, 2. Marianne Jahn, 3. Christl Haas.

Za zmago v kombinaciji sta imela lepe izgleda dva najboljša tekmovalca — Schranz in Stiegler, vendar sta bila diskvalificirana, prvi v veleslalomu in drugi v slalomu. Tako je končno zmago zasluženo osvojil mladi Nennig s tremi drugimi mesti.

Evropsko prvenstvo v umetnem drsanju

Na nedavnem evropskem prvenstvu v umetnem drsanju, ki je bilo v Budimpešti, so si naslove evropskih prvakov osvojili naslednji tekmovalci: pri ženskah Spjukje Dijkstra (Nizozemska), pri moških Alain Calmat (Francija), pri parih Killius-Bäumler (Zahodna Nemčija) in v plesih Shearman-Phillip (Velika Britanija).

Avstrijski drsalci so si osvojili dve bronasti kolajni (Regina Heitzer in Emmerich Danzer) ter 4. mesto za Petra Jonasa. Heitzerjevo so sodniki v obveznih likih zelo slabo ocenili, nato pa je še s padcem pri prostih likih napravila vse možnosti, da bi si obdržala svoje dosedanje 2. mesto.

Vsi najboljši tekmovalci iz Budimpešte bodo seveda nastopili tudi na bližnjem svetovnem prvenstvu v Cortini.

Planico brez viz

Letos bo v svetovno znani Planici spet velika skakalna prireditve, na katero je vodstvo jugoslovanske smučarske zveze povabilo tekmovalce iz številnih držav. Pričakovati je, da bodo prireditve, ki bodo v dneh od 22. do 24. marca, tudi tokrat pritegnile ljubitelje zimskega športa od blizu in daleč.

Za številne obiskovalce bo v Planici vzorno poskrbljeno, saj bodo gostinska podjetja postavila dobrih dvajset paviljonov, kjer bodo prodajali hrano in pijače. Za zaključek tekmovanja bodo organizirali tudi veliko družabno prireditev, na kateri bodo obiskovalci raznih narodnosti lahko poglobili medsebojne prijateljske vezi.

Kar pa je najbolj razveseljivo: inozemski gledalci si bodo tekme v Planici lahko ogledali brez potnega lista oziroma vize, kajti za prekoračenje meje bo zadostovala veljavna osebna izkaznica. Ta ukrep jugoslovanskih oblasti je po vsem svetu vzbudil veliko pozornost, saj Jugoslavija s tem prav v času, ko nekatere »demokratske« države niti športnikom ne izdajo vstopnih viz, dokazuje svojo širokogrudnost in se ravna po načelu, da šport ne pozna meja.

Ta teden vam priporočamo:

Bibliofilska zbirka „Večni sopotniki“

V posebni bibliofilski zbirki „Večni sopotniki“ izdaja Državna založba Slovenije izbor domače slovenske in svetovne književnosti v lepi opremi znanih slovenskih umetnikov. Doslej so izšli naslednji zvezki:

- France Prešeren: KRST PRI SAVICI, ilustr. Vladimir Lakovič, 92 str. pl. 32 šil.
- Oton Župančič: DUMA, ilustr. Maksim Sedej, 60 str. pl. 32 šil.
- Simon Jenko: OBRAZI, ilustr. Janez Bernik, 80 str. pl. 32 šil.
- Alojz Gradnik: EROS-TANATOS, ilustr. Božidar Jakac, 144 str. (dvojni zvezek), pl. 62 šil.
- Ivan Goran Kovačić: JAMA, ilustr. Vladimir Lakovič, 68 str. pl. 32 šil.
- Mihail J. Lermontov: MCIRI, ilustr. Vladimir Lakovič, 92 str. pl. 32 šil.
- Rainer M. Rilke: KORNET, ilustr. Miha Maleš, 76 str. pl. 32 šil.
- Samuel Taylor Coleridge: PESEM STAREGA MORNARJA, ilustr. Miha Maleš, 104 str. (dvojni zvezek), pl. 62 šil.
- Mihail J. Lermontov: DEMON, ilustr. Vladimir Lakovič, 88 str. pl. 32 šil.
- Oscar Wilde: JETNIŠKA BALADA, ilustr. France Mihelič, 172 str. (dvojni zvezek), pl. 62 šil.

Kot prav redkost izide po 100 izvodov vsakega zvezka v posebni oštevilčeni in v usnje vezani izdaji, katere navadni zvezek stane 64 šil. in dvojni zvezek 104 šil. Zbirko „Večni sopotniki“ (tudi posamezne zvezke) vam posreduje

„Naša knjiga“, Celovec, Wulfengasse

RADIOPROGRAM

RADIO CELOVEC

I. PROGRAM

Poročila: 5.45, 6.45, 7.45, 12.30, 17.00, 20.00, 22.00.
Dnevne oddaje: 5.55 Kmečka oddaja — 6.10 Jutranja gimnastika — 7.55 Gospodarske vesti — 9.00 Pozdrav nate — 10.10 Za gospodinjstvo — 11.00 Zabavna glasba — 13.10 Opoldanski koncert — 18.55 Sport — 19.30 Odmev časa — 20.10 Deželna poročila — 22.10 Pogled v svet.

Sobota, 16. 2.: 8.05 Naš hišni vrh — 8.15 Glasba Zoltana Kodalyja — 14.15 Pozdrav nate — 15.30 „Večne celeste“, roman — 15.50 Za filateliste — 16.00 Iz vseh dolin zveni... — 17.00 Popoldanski koncert — 18.25 — Ljudske pesmi — 19.20 Pestro mešano — 20.15 Schubert-Bruckner-Mahler.

Nedelja, 17. 2.: 8.05 Kmečka oddaja — 19.05 Popavke od včeraj, do danes ne pozabljene — 11.00 Dunajski zajtrk — 13.00 Operni koncert — 14.30 Pozdrav nate — 17.05 Plesna glasba ob petih — 18.00 Veselo petje, veselo igranje — 19.45 Igra godba Rudi Platzer — 20.10 Radijska slušna igra — 21.18 Na lepi modri Donavi.

Ponedeljek, 18. 2.: 8.15 Jutranji koncert — 13.30 Majhna melodija — 15.00 Posebej za vas — 15.45 Koroški knjižni kotiček — 16.00 Glasba zate — 17.00 Popoldanski koncert — 18.25 Za vas! Za vse! — 18.35 Mladinska oddaja — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 20.15 Citati in razumeli — 20.30 Kuriozne šega, moda in običaji — 21.15 Vesela petja, vesela igranja.

Torek, 19. 2.: 8.00 Posebej za vas — 16.00 Glasba zate — 17.00 Koncert pri kavi — 18.00 Teden dni deželne politike — 18.25 Če mene vprašate... — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 19.15 XY vse ve — 20.15 Klasični v radiju: „La Locandiera“, komedija.

Sreda, 20. 2.: 8.00 Majhen jutranji koncert — 8.15 Komorna glasba — 15.00 Glasba za mladino — 16.00 Glasba zate — 17.00 Glasba, ki se nam dopade — 18.00 Ljudske pesmi — 18.15 Pomoč vsakda potrebuje — 19.00 Popevke se vrstijo — 20.15 „Il Credulo“.

Cetrtek, 21. 2.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Orkestrski koncert — 14.45 Ura pesmi — 15.15 Posebej za vas — 16.00 Glasba zate — 15.45 Koroški avtoriji: Erna Wobik — 16.55 Kulturne vesti — 17.00 Popoldanski koncert — 18.05 Ljudske pesmi — 18.35 Mladinska oddaja — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci — 20.15 Koroško-štajerska pustna oddaja — 21.00 Zveneča alpska dežela.

Petek, 22. 2.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Glasba mojstrov — 15.00 Komorna glasba — 15.45 Kulturne vesti — 17.00 Koncert pri kavi — 18.15 Pestro mešano — 19.00 Z Luise Marlini po celem svetu — 20.15 Štirje proti štirim — 21.00 Orkestrski koncert.

II. PROGRAM

Sobota, 16. 2.: 7.20 Jutranja glasba — 8.20 Prosimo, prav prijazno — 9.45 Ti in žival — 11.00 Ljudstvo in domovina — 13.20 Odmev iz Avstrije — 13.55 Agrarna politika — 14.00 Koncert — 15.15 Vsaka stvar ima dve strani — 16.00 Za delovno ženo — 16.30 Popevke se vrstijo — 18.00 Orkester Hans Carste — 19.10 Oddaja zveznega kanclerja — 19.35 V zvezdah je zapisano — 20.00 Avstrijska Hit-parada — 21.00 Strauss vam igra.

Nedelja, 17. 2.: 8.15 Kaj je novega — 10.15 Glasbena mešanica — 11.00 Koncert dunajskih filharmonikov — 13.10 Za avtomobiliste — 14.30 „Gast“, pripravek — 15.00 Ljudstvo in domovina — 15.40 Ljudska glasba — 16.00 Jazz s Friedrichom Guldo — 18.25 Nazaj k šolski klopi — 19.10 Teden dni svetovnih dogajanj — 19.30 Melodije za nedeljski večer — 20.30 Lepi glasovi, lepe melodije.

Ponedeljek, 18. 2.: 7.20 Jutranja glasba — 8.10 Prosimo, prav prijazno — 9.35 Iz ustvarjanja velikih mojstrov — 11.00 Ljudske viže — 13.30 Za prijatelja opernih melodij — 15.30 Vesele melodije — 16.00 Otrška ura — 16.30 Koncertna ura — 18.00 Popevke se vrstijo — 19.30 „Il Campiello“, vesela opera.

Torek, 19. 2.: 8.20 Glasba na lekočem traku — 9.35 Iz ustvarjanja velikih mojstrov — 11.00 Ljudske viže — 13.20 Teden dni pri združenih narodih — 13.30 Znani orkestri — 14.35 Daljni horizonti — 15.30 Glasba Siegfrieda Langa — 16.30 Zivljenje se začne pri šestdesetih — 17.50 Esperanto — 18.00 Popevke — 19.30 Godalni ansambel Wilhelm Dumka — 20.00 Teden lahke glasbe — 21.30 Lahko govorimo o tem.

Sreda, 20. 2.: 7.20 Jutranja glasba — 8.10 Prosimo, prav prijazno — 11.00 Ljudske viže — 13.30 Za prijatelja opernih melodij — 14.15 Sodabni avstrijski komponisti — 15.30 Melodije se vrstijo — 16.30 Koncertna ura — 17.40 Hišni zdravnik — 19.30 Halo! Tenagerji! — 21.10 Temza-Danava.

Cetrtek, 21. 2.: 8.10 Da, to je moja melodija — 9.35 Iz ustvarjanja velikih mojstrov — 11.00 Ljudske viže — 13.10 Pestro mešano — 15.30 Avstrijski komponisti — 16.30 Koncertna ura — 17.40 Oddaja za žene — 18.00 Popevke se vrstijo — 20.00 Vindobona, prekrasno mesto.

Petek, 22. 2.: 8.10 Prosimo, prav prijazno — 11.00 Ljudske viže — 13.30 Za prijatelja opernih melodij — 15.30 Solistična ura — 16.00 Otrška ura — 16.30 Koncertna ura — 17.15 Znanje za vse — 18.00 Popevke se vrstijo — 19.30 „Morala“, komedija — 20.45 Veliki zabavni orkester radia Dunaj — 21.25 Tretje znamenje.

TELEVIZIJA

Sobota, 16. 2.: 19.00 Zabeleženo za vas — 19.55 Kratko pred osmo — 20.20 Kratki film — 20.30 „Pisani senčnik“, zabavna oddaja.

Nedelja, 17. 2.: 17.00 Za otroke od 11 let — 17.30 Za mladino od 14 let: Ljudje od danes — 19.00 Sedem dni časovnih dogajanj — 18.20 Zanimalo vas bo — 20.00 Sport — 20.15 „Evgenij Onegin“.

Ponedeljek, 18. 2.: 19.55 Kratko pred osmo — 20.20 Kratki film — 20.30 Sport — 20.50 „Pet prlov“, špijski film.

Torek, 19. 2.: 19.30 Zabeleženo za vas — 19.55 Kratko pred osmo — 20.20 Kratki film — 20.30 Enaindvajset — 21.15 Vojska in gospodarstvo.

Sreda, 20. 2.: 17.00 Za otroke od 5 let: Lislamo v slikanici — 17.25 Lassie, zgodba psa — 17.55 Za družino — 19.30 Zabeleženo za vas — nato slike iz Avstrije — 20.20 Kratki film — 20.30 „Mainz, kako se smeje in paje“, pustna prireditev.

Cetrtek, 21. 2.: 19.30 Zabeleženo za vas — nato slike iz Avstrije — 20.20 Kratki film — 20.30 Sah smrti — 21.15 Louis Armstrong pripoveduje svoje življenje.

Petek, 22. 2.: 19.30 Zabeleženo za vas — 19.55 Kratko pred osmo — 20.20 Kratki film — 20.30 „Mojster glasbe“, opera.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 5.05, 8.00, 10.00, 13.00, 15.00, 22.00, 23.00, 24.00.
Oddaja na srednjem valu 327,1 — 257 — 212,4 — 202 m UKV frekvence 96,5 — 92,9 — 94,1 — 88,5 — 97,9 MHz
Dnevne oddaje: 5.00 Dobro jutro — 5.10 Nekaj domačih — 8.25 Zabavni kaleidoskop — 10.15 Od tod in onod — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Melodije ob 12.25 — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 19.05 Glasbene razglednice — 19.30 Radijski dnevnik.

Sobota, 16. 2.: 9.20 Sprehod skozi Moskvo — 9.45 Pihalna godba — 12.15 Pojo in igrajo Beneški fantje — 12.30 Liszt in Paganini — 13.30 V paviljonu zabavne glasbe — 14.35 Voščila — 15.15 Zveneče kaskade — 15.40 Zborovske skladbe sodobnih hrvaških komponistov — 17.50 Hammond orgle v ritmu — 18.45 Okno v svet — 20.00 Novo v studio 14 — 21.00 Za konec tedna — ples.

Nedelja, 17. 2.: 8.00 Mladinska radijska igra — 8.40 Majhen koncert parizanskih, slovenskih narodnih in umel-nih pesmi — 10.00 Še pomnilite, tovariši! — 10.30 Zabavna glasbena malineja — 12.05 Voščila — 13.30 Za našo vas — 14.00 Koncert pri vas doma — 14.15 Dvorakova popoldne — 16.00 Humoreska tedna — 16.20 Orglice s popevkami — 17.05 Z lokom po strunah — 18.30 Sport — 20.00 Izberite svojo melodijo Ciklus ruske opere.

Ponedeljek, 18. 2.: 8.05 Zborovske pesmi Anlona Foersterja — 8.55 Za mlade radovedneže — 9.25 Instrumentalne pesmi in plesi — 9.45 Kajkavske narodne pesmi — 12.15 Zvoki iz Južne Amerike — 12.30 Ob zvokih zabavne glasbe — 13.30 Popularni operni spored — 14.35 Voščila — 15.15 Mali ansambli v ritmu rock 'n' rolla in twista — 17.07 Obdobja slovenskega samospava — 17.45 Orkester Mantovani — 18.25 Poje slovenski akt — 20.00 Skupni program JRT — studio Ljubljana — 20.45 Novo v znanosti.

Torek, 19. 2.: 8.35 Popevke se vrstijo — 9.25 Poje Komorni zbor radia Ljubljana — 9.40 Igra vam plesni orkester RTV Ljubljana — 12.15 Trio Ada Goršiča iz Celja — 12.30 Ob zvokih zabavne glasbe — 14.35 Čez hrib in dol... — 15.15 Kvintet Georgea Shearing z godali — 15.30 V torku nasvidenje — 17.05 Koncert po željah — 18.45 S knjižnega trga — 20.15 Radijska igra — 20.59 Odmevi iz nordijskega sveta.

Sreda, 20. 2.: 8.05 Jutranji koncert — 8.55 Pisani svet pravljic in zgodb — 9.47 Ljubljanski jazz ansambel — 10.30 Vaški kvintet z Reziko in Sonjo — 10.45 Clovek in zdravje — 12.15 Oklet bratov Pimat — 12.30 Arije — 13.30 Ob zvokih zabavne glasbe — 15.15 Moderni plesni ritmi — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Melodije v večernem mraku — 18.25 Kvintet in pevci bratov Avsenik — 18.45 Ljudski parlament — 20.00 Spoznavajmo svet in domovino — 21.15 Zabavna glasba.

Cetrtek, 21. 2.: 8.05 O starih časih, potovanju in ljubini — 8.55 Glasba ob delu — 9.25 Prizor iz Kozinova „Ekvinokcija“ — 12.15 Pihalni orkester — 12.30 Zvoki zabavne glasbe — 13.30 Romanca in Scharzo — 14.05 Lipovšek kot pianist in kot skladatelj — 14.25 Ansambel Aca Müller — 14.35 Voščila — 15.15 Ko se oglašajo piščali hammond orgel — 15.30 Turistična oddaja — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Melodije v večernem mraku — 18.45 Kulluma kronika — 20.00 Cetrlikov večer domačih pesmi in napevov — 20.45 Zabavni orkester Stanley Black.

Petek, 22. 2.: 8.05 Od jutra do noči na Floridi — 8.47 Zabavna glasba — 9.25 Otrške pesmi — 9.45 Srbske in hrvaške partizanske pesmi — 12.15 Prelepa Gorenjska... — 12.45 Ob zvokih zabavne glasbe — 13.30 Melodije na lekočem traku — 14.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 15.15 Napolki za turiste — 15.20 Zveneče kaskade — 15.45 Jezikovni pogovori — 16.00 Vsak dan za vas — 18.10 Melodije v večernem mraku — 18.25 Ženski mešan zbor „France Prešeren“ — 18.45 Iz naših kolektivov — 20.00 Na saksofon igra Earl Bostic — 20.15 Tedenski znanje-politični pregled — 21.00 Operetni napravi v plesnem ritmu — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih.

SLOVENSKE ODDAJE

Sobota, 16. 2.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 17. 2.: 7.30 Duhovni nagovor. S pesmijo pozdravljamo in voščimo.

Ponedeljek, 18. 2.: 14.15 Poročila, objave. Pregled sporeda. Zena in dom. 10 minut za športnike — 18.00 Poje Slovenski aktel.

Torek, 19. 2.: 14.15 Poročila, objave. Slovenske umetne pesmi. (Dr. Anton Feinig, Bariton; Mira Pehani, Klavir)

Sreda, 20. 2.: 14.15 Poročila, objave. Kar želite, zaigramo.

Cetrtek, 21. 2.: 14.15 Poročila, objave. Bili smo navzoči... (Aktualna reportaža Blaža Singerja).

Petek, 22. 2.: 14.15 Poročila, objave. Od petka do petka po naših krajih in pri naših ljudeh. To in ona. Hišna imena v okoliših nekdanje humberške graščine na Koroškem.

Aktiver leben!

Elastisch bleiben — und so das Leben länger genießen — das ist der ewige Wunsch der Menschheit. Benützen auch Sie den „Jungbrunnen der Natur.“ Die Wirkstoffe des Knoblauchs, in Weizenkeimöl gelöst, sind konzentriert in den geruchfreien Klosterfrau Aktiv-Kapseln enthalten. Diese Kapseln dienen zur Steigerung der Leistung bei nachlassender Spannkraft und helfen Mann und Frau, gesünder, froher, aktiver zu leben.

48 Kapseln S 27,—
KURPACKUNG 150 St. S 69,—
In Apotheken u. Drogerien

nach Dr. Doerenkamp

Izdajatelj, lastnik in založnik: Dr. Franc Petek, Velikovec-Uredništvo in uprava: Celovec - Klagenfurt, Gasometergasse 10, telefon 56-24. Glavni urednik: Rado Janežič, odgovorni urednik: Lovro Potočnik. — Tiska založništva in tiskarska družba z o. J. Drava, Celovec - Borovlje. — Dopisni naj se pošiljajo na naslov: Celovec - Klagenfurt 2, Postfach 124.